

LĒMUMI

KOMISIJAS LĒMUMS

(2011. gada 13. jūlijs)

attiecībā uz iemaksām par labu *Interbev*

(izziņots ar dokumenta numuru C(2011) 4923)

(Autentisks ir tikai teksts franču valodā)

(2012/131/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 108. panta 2. punkta pirmo daļu ⁽¹⁾,

uzaicinājusi ieinteresētās personas iesniegt savus apsvērumus atbilstīgi LESD 108. panta 2. punkta 1. daļai, un ņemot vērā šos apsvērumus,

tā kā:

I PROCEDŪRA

- (1) Pēc tam kad Eiropas Komisija bija saņēmusi informāciju par nosaukumā minēto pasākumu, tā 2001. gada 2. oktobra vēstulē uzdeva par to jautājumus Francijas iestādēm. Francijas Pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā sniedza atbildi Komisijai ar 2001. gada 9. novembra vēstuli.
- (2) Tā kā minēto pasākumu sāka īstenot bez Komisijas iepriekšējas atļaujas, to ierakstīja nepaziņoto atbalstu reģistrā ar numuru NN 39/03.
- (3) Komisija ar 2003. gada 9. jūlija vēstuli Nr. C(2003) 2057 galīgā redakcija attiecībā pret minēto pasākumu uzsāka LESD 108. panta 2. punktā minēto procedūru.
- (4) Lēmums sākt procedūru publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽²⁾. Komisija aicināja citas dalībvalstis un ieinteresētās trešās personas iesniegt savus apsvērumus par minēto atbalstu. No trešām personām Komisija nevienu apsvērumu nav saņēmusi. Francijas iestādes nosūtīja savus komentārus ar 2003. gada 8. un 10. oktobra un 2005. gada 13. septembra un 29. novembra vēstulēm.

⁽¹⁾ No 2009. gada 1. decembra EK līguma 87. un 88. pants ir kļuvis par attiecīgi LESD 107. un 108. pantu. Abi noteikumu kopumi pēc būtības ir identiski. Šajā lēmumā atsaucies uz LESD 107. un 108. pantu vajadzības gadījumā jāsaprot kā atsaucies uz EK līguma 87. un 88. pantu.

⁽²⁾ Komisijas 2003. gada 9. jūlija Lēmums C(2003) 2057 final (OV C 189, 9.8.2003., 21. lpp.).

- (5) Francijai 2011. gada 25. februārī tika nosūtīts papildu informācijas pieprasījums: 2011. gada 29. martā notika sanāksme.

- (6) Francijas iestādes atbildēja ar 2011. gada 24. maija vēstuli.

II PASĀKUMA SĪKS APRAKSTS

1. IEMAKSAS PAR LABU INTERBEV

1.1. STARPNOZARU APVIENĪBAS ("IPO") UN PAR OBLIGĀTĀM PADARĪTO BRĪVPRĀTĪGO IEMAKSU SISTĒMA

- (7) Starpnozaru apvienības ("IPO") ir grupas, kurās pa nozarēm ir apvienotas reprezentatīvākās dažādu lauksaimnieciskās ražošanas profesiju kopas, kas darbojas attiecīgi pārstrādes, tirdzniecības un izplatīšanas jomā un ko kompetenta administratīvā iestāde atzinusi par starpnozaru organizācijām. Starpnozaru apvienības pastāvēšanu, uzdevumus un darbību reglamentē Lauku kodeksa (*code rural*) L. 631-1. pants un turpmākie panti. Lai tāda grupa tiktu atzīta, kompetentajām iestādēm jāpārbauda, vai ir izpildīti dažādi kritēriji, jo īpaši attiecībā uz to, vai tās statūti atbilst likumam (Lauku kodeksa L. 632-1. pants) un vai organizācijas, kas veido attiecīgo IPO, ir reprezentatīvas.
- (8) IPO mērķis ir veikt pasākumus visu attiecīgās nozares posmu interesēs, un šīs apvienības var šajā nolūkā noslēgt nolīgumus. Šie nolīgumi un brīvprātīgo iemaksu iekasēšana ar šiem nolīgumiem paredzēto pasākumu finansēšanai turpmākajā gaitā var tikt ar starpministriju lēmumu padarīti obligāti ("tikt paplašināti"), attiecinot tos uz visiem nozares dalībniekiem neatkarīgi no tā, vai tie ir vai nav tādas nozaru organizācijas biedri, kura ir IPO locekle, ja vien tie atbilst attiecīgajā likumā uzskaitītajiem mērķiem. Šo nolīgumu mērķis galvenokārt ir sekmēt tirgus pazīšanu, attiecību veidošanu starp nozaru darbiniekiem, produktu kvalitātes celšanu un produktu veicināšanu. Lauku kodekss nolīgumu darbības jomas paplašināšanu atļauj vienīgi tad, ja to mērķis ir "kopējas intereses", kuru pamatā ir "vispārējām interesēm atbilstoša darbība, kas ir saderīga ar kopējās lauksaimniecības politikas noteikumiem" (Lauku kodeksa L. 632-3. pants).

- (9) Kārtību, kādā savācamas un sadalāmas par obligātām padarītās brīvprātīgās iemaksas, individuāli nosaka katrs IPO nolīgums.

1.2. VALSTS LOMA

- (10) Kaut arī IPO ir juridiskas personas, kas ir privāttiesību subjekti, un to finansēšanu nodrošina attiecīgās nozares iemaksas, obligāto brīvprātīgo iemaksu sistēmas funkcionēšanai vajadzīga valsts iejaukšanās, jo īpaši šādā veidā:

- pirms jebkāda paplašināšanās pieteikuma IPO ir jābūt valsts iestāžu atzītām un jāpilda valsts lauksaimniecības politikas kopējās lauksaimniecības politikas nospraustie mērķi (skatīt 7. un 8. apsvērumu);
- tiklīdz tās IPO ir atzītas, tās var lūgt valstij darīt to nolīgumus obligātus ar starpministriju lēmumu par paplašināšanu. Tā katrs attiecīgā ražošanas apgabala nozares dalībnieks kļūst par to brīvprātīgo iemaksu obligātu maksātāju, kuras iekasē reprezentatīva IPO (skatīt 8. apsvērumu);
- piemērojot Lauku kodeksa L.632-8-1. pantu, kompetentās iestādes saņem katras IPO darbības pārskatus un katra paplašinātā nolīguma piemērošanas izmaksu bilanci.

2. ATBALSTA MĒRĶIS

- (11) Apskatāmā atbalsta mērķis ir veicināt pētniecības un attīstības, kā arī tehniskās palīdzības un veicināšanas darbības (publicitāti) lopkopības nozares labā.

2.1. INTERBEV IEVIESTĀS IEMAKSAS

- (12) Šis lēmums attiecas uz divu veidu starpnozaru iemaksām, ko valsts iestādes padarījušas par obligātām. Tā ir, pirmkārt, iemaksa par lietošanai pārtikā paredzēto liellopu un aitas gaļu un subproduktiem un par liellopiem un aitām, kurus sūta uz ES valstīm vai eksportē ("iemaksa par gaļu"), un, otrkārt, iemaksa Valsts lopkopības fonda labā ("FNE iemaksa").
- (13) Starpnozaru nolīgumi, ar ko ievieš šā lēmuma nosaukumā minētās iemaksas par labu *Interbev*, ir šādi:

Iemaksa par gaļu		Iemaksa Valsts lopkopības fonda (FNE) labā	
IPO nolīgumi	Lēmums par paplašināšanu	IPO nolīgums	Lēmums par paplašināšanu
25.7.1995.	18.12.1995.	15.6.1994.	18.12.1995.
12.6.2001.	19.9.2001.		19.4.2001.

- (14) Valsts lauksaimniecības dzīvnieku un gaļas starpnozaru apvienība (*Association Nationale Interprofessionnelle du Bétail et des Viandes*) (*Interbev*) ir Francijas lopkopības un gaļas ražošanas starpnozaru organizācija. Tā 1979. gada 9. oktobrī dibināta pēc lopkopības un liellopu, aitas un zirgu gaļas nozares reprezentatīvo organizāciju iniciatīvas un atzīta ar 1980. gada 18. novembra lēmumu⁽³⁾. Apvienības uzdevums ir aizstāvēt un stiprināt nozares kopējās intereses lopkopībā un industriālās, amatnieciskās un tirdznieciskās darbības jomā. *Interbev* 1980. gadā tika atzīta kā lopkopības un gaļas ražošanas starpnozaru organizācija. To veido trīspadsmit profesionālas valsts organizācijas, kas pārstāv dažādu profesiju lopkopības un gaļas ražošanas saimnieciskās nozares darbiniekus: lopkopjus, lopu tirgotājus, lopkāvējus, vairumtirgotājus, rūpniekus, izplatītājus.

- (15) Divi tās galvenie uzdevumi ir starpnozaru nolīgumu sagatavošana un kolektīvā komunikācija. Tos papildina gaļas nozares pētniecības programmas. Starpnozaru nolīgumi, ko paraksta apvienības ietvaros, nosaka noteikumus, ar ko reglamentē nozares darbību. Šos nolīgumus var iesniegt valsts iestādēm saskaņā ar paplašināšanas procedūru. Pēc tam kad ar vienotu Lauksaimniecības ministrijas un Ekonomikas ministrijas lēmumu paplašināšana ir pieņemta, starpnozaru nolīgumā paredzētie pasākumi kļūst obligāti visiem nozares dalībniekiem.

2.2. IEMAKSA PAR GAĻU

- (16) Ar 1995. gada 25. jūlija starpnozaru nolīgumu, ko paplašināja ar 1995. gada 18. decembra lēmumu⁽⁴⁾, *Interbev* ieviesa iemaksu par lietošanai pārtikā paredzēto liellopu un aitas gaļu un subproduktiem, kā arī par liellopiem un aitām, kurus sūta uz ES valstīm vai eksportē.

- (17) Ar iemaksu tika aplikta triju veidu gaļa un/vai dzīvnieki saskaņā ar šādu sadalījumu:

- iemaksa par Francijā nokautu dzīvnieku lietošanai pārtikā paredzētu gaļu un subproduktiem; noteiktais iemaksas apmērs bija 0,084 Francijas franki (FRF)⁽⁵⁾ par liemeņa kilogramu, un to maksāja fiziska vai juridiska persona, kas dzīvnieka nokaušanas brīdī bija tā īpašnieks vai līdzīpašnieks;

- iemaksa par ievestu vai importētu gaļu patērēšanai Francijā; noteiktais iemaksas apmērs bija 0,042 FRF/kg, un to maksāja fiziska vai juridiska persona, kas Francijas teritorijā bija gaļas pirmais īpašnieks vai līdzīpašnieks;

⁽³⁾ Informācija ņemta no tīmekļa vietnes www.interbev.asso.fr.

⁽⁴⁾ "Francijas Republikas Oficiālā Vēstneša" (*Journal Officiel de la République française*) 299. numurs, 1995. gada 27. decembrī.

⁽⁵⁾ 1 FRF = 0,15 EUR.

c) iemaksa par liellopiem un aitām, kas nosūtīti uz ES valstīm vai eksportēti; noteiktais iemaksas apmērs bija 7 FRF par dzīvnieku, un to maksāja fiziska vai juridiska persona, kas Francijas teritorijā bija dzīvnieka pēdējais īpašnieks vai līdzīpašnieks.

(18) 1995. gada 25. jūlija starpnozaru nolīgumu 2001. gada 12. jūnijā aizstāja ar citu starpnozaru nolīgumu, ko paplašināja ar 2001. gada 19. septembra lēmumu⁽⁶⁾. Lēmuma 1. pantā paredzēts, ka nolīgums ir paplašināts uz laikposmu, kas beidzas trīs gadus pēc minētā lēmuma publicēšanas dienas jeb 2004. gada 30. septembrī.

(19) 2001. gada 12. jūnija starpnozaru nolīgumā paredzēta iepriekšējā stāvokļa pagarināšana attiecībā uz minēto veidu gaļu un/vai dzīvniekiem, palielinot iemaksas summu: FRF 0,1574 (EUR 0,024) par Francijā nokautu dzīvnieku lietošanai pārtikā paredzētu gaļu un subproduktiem, FRF 0,0656 (EUR 0,010) par ievestu vai importētu gaļu patēriņam Francijā un FRF 11,15 (EUR 1,7) par liellopiem un aitām, kas nosūtīti uz ES valstīm vai eksportēti.

(20) Ar 2001. gada 12. jūnija nolīgumu ieviesta arī iespēja atmaksāt daļu iemaksas par gaļu brīdī, kas to nosūta uz ES valsti vai eksportē uz trešo valsti. Atmaksāšanas likme bija 0,0656 FRF/kg (EUR 0,010).

(21) Veicot paplašināšanu 1995. un 2001. gadā, no minētā pasākuma izslēdza maksājumus par ievestu vai importētu gaļu, kas paredzēta patēriņam Francijā. Tātad šos produktus neapliek ar obligāto iemaksu par gaļu.

2.3. FNE IEMAKSA

(22) Ar 1994. gada 15. jūnija starpnozaru nolīgumu, ko paplašināja ar 1995. gada 18. decembra lēmumu⁽⁷⁾ un 2001. gada 19. septembra lēmumu⁽⁸⁾, *Interbev* ieviesa iemaksu par labu Valsts lopkopības fondam. Pēdējā lēmumā paredzēts, ka nolīgums ir paplašināts uz laikposmu, kas beidzas trīs gadus pēc minētā lēmuma publicēšanas dienas jeb 2004. gada 30. septembrī.

(23) Šis nozares fonds, ko pārvalda saskaņā ar Valsts lopkopības konfederāciju (CNE), tika radīts, lai īstenotu šādus divus lielākos mērķus: pirmkārt, stimulēt pakalpojumu organizāciju pārstrukturēšanu un veicināt to pielāgošanos lopkopju nākotnes vajadzībām, kuru skaits arvien samazinās un kuriem jāpilda Kopienas politikas jomu prasības attiecībā uz produkcijas pārvaldību, un, otrkārt, dot ieguldījumu kolektīvo līdzekļu nostiprināšanā ģenētikas un

lietišķās pētniecības progresa nodrošināšanā, jo šīs jomas nākotnē būs galvenie lopkopības konkurētspējas faktori.

(24) Iemaksu šā fonda finansēšanai iekasē no fiziskām vai juridiskām personām, kas ir Francijā nokautu liellopu vai aitu īpašnieki vai līdzīpašnieki. Saskaņā ar pēdējiem datiem, ko paziņojušas Francijas iestādes, noteiktā iemaksa ir 0,02 FRF/kg (EUR 0,003) par nokautu dzīvnieka gaļu tīrsvārā (jeb 7 FRF par pieaugušu liellopu, FRF 2,40 par teļu un FRF 0,36 par aitu – attiecīgi EUR 1,05, 0,36 un 0,054).

(25) Saskaņā ar Francijas iestādēm ieņēmumus no šīm iemaksām izmanto ģenētiskai uzlabošanai, ģenētiskās informācijas sistēmai, biotehnoloģijai un ekonomikas izpētei.

2.4. AR ŠĪM IEMAKSĀM FINANSĒTĀS DARBĪBAS

(26) No iemaksām par gaļu gūtos finanšu resursus izmanto triju veidu darbībām, proti:

a) komunikācijai un veicināšanai nozares labā;

b) tehniskajai palīdzībai;

c) pētījumiem un eksperimentiem.

(27) Komunikācijas un veicināšanas jomā finansē kampaņas par dažādu tematiku saistībā ar augstas kvalitātes gaļas produktiem, arī vispārīgākas kampaņas televīzijā un radio attiecībā uz liellopu gaļu, kā arī sabiedrisko attiecību darbības. Finansētas tiek arī veicināšanas darbības ārējos tirgos, arī dalība nozaru izstādēs un veicināšanas pasākumi.

(28) Tehniskā atbalsta pasākumi saistīti konkrēti ar lopkopības saimniecību sertifikāciju un kvalificēšanu, jo īpaši, lai novērstu ierobežojumus, kas kavē šajos pasākumos iesaistīto nozares dalībnieku darbu. *Interbev* arī izstrādā kolektīvas specifiskācijas nozaru labā un piedalās labas prakses hartas un gaļas apstrādes labas prakses kodeksa izplatīšanā un ieviešanā, un, visbeidzot, visos nozares posmos veikto darījumu noskaidrošanā.

(29) Pētniecības un eksperimentu veikšanas darbības nozares vajadzībām pielāgotas vislabāk, jo to interešu lokā ir jo īpaši pārtikas nodrošinājums, kvalitātes pārvaldība un dzīvnieku labturība.

(30) *Interbev* resursus, kas iegūti no FNE iemaksām, izlieto šādu darbību veikšanai:

a) kolektīvi ģenētiskās uzlabošanas pasākumi;

⁽⁶⁾ "Francijas Republikas Oficiālā Vēstneša" (*Journal Officiel de la République française*) 227. numurs, 2001. gada 30. septembrī.

⁽⁷⁾ "Francijas Republikas Oficiālā Vēstneša" (*Journal Officiel de la République française*) 299. numurs, 1995. gada 24. decembrī.

⁽⁸⁾ "Francijas Republikas Oficiālā Vēstneša" (*Journal Officiel de la République française*) 227. numurs, 2001. gada 30. septembrī.

- b) lopkopības saimniecību informācijas sistēmu pārvaldības sistēmas darbības nodrošināšana;
- c) lietišķie pētījumi;
- d) pētījumi ekonomikas jomā;
- e) dažādi pasākumi.

3. APLŪKOJAMĀ PASĀKUMA ILGUMS

- (31) Šis lēmums attiecas uz laikposmu no 1996. gada līdz 2004. gadam, kad beidzās tā pēdējā starpnozaru nolīguma darbības termiņš, uz kuru ir attiecas šī procedūra.

4. SAŅĒMĒJI

- (32) Apskatāmā atbalsta pasākuma piešķirtā finansējuma saņēmēji ir liellopu un aitų sugas dzīvnieku audzētāji.
- (33) Šā atbalsta pasākuma galvenie adresāti ir lauksaimniecības produktu ražotāji, pārstrādātāji un izplatītāji. Paredzēts, ka dažas darbības minēto dalībnieku labā veic privāti uzņēmumi.
- (34) Šis lēmums neskar Komisijas nostāju attiecībā uz to pakalpojumu sniedzēju atlases procedūras atbilstību publiskā iepirkuma noteikumiem, kuriem uzticēta *Interbev* darbību veikšana.

5. PROCEDŪRAS UZSĀKŠANAS IEMESLI ⁽⁹⁾

- (35) Attiecībā pirmām kārtām uz apskatāmo iemaksu būtību Komisija jau atzīmēja, ka Francijas valdība tās padarīja par obligātām saskaņā ar starpnozaru nolīgumu paplašināšanas procedūru. Nolīgumu darbības jomas paplašināšanu veica, pieņemot lēmumu, kuru publicēja "Francijas Republikas Oficiālajā Vēstnesī" (*Journal officiel de la République française*). No tā var izdarīt šādu secinājumu: lai no šīm iemaksām gūtu visus sagaidāmos rezultātus, bija vajadzīgs valsts iestādes juridisks akts. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka izmeklēšanas procedūras uzsākšanas laikā tie bija parafiskālie maksājumi, tas ir, publiski resursi, un ka šis atbalsts bija nelikumīgs, jo nebija paziņots.
- (36) Saskaņā ar 194. punktu Kopienas pamatnostādņēs attiecībā uz valsts atbalstu lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarē 2007.–2013. gadā ⁽¹⁰⁾ (turpmāk "lauksaimniecības pamatnostādnes") jebkāds nelikumīgs atbalsts jāvērtē saskaņā ar noteikumiem un pamatnostādņēm,

kas ir spēkā atbalsta piešķiršanas brīdī. Lauksaimniecības pamatnostādnes piemēro no 2007. gada 1. janvāra. Iepriekšējās pamatnostādnes – Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē 2000.–2006. gadam ⁽¹¹⁾ – piemēroja no 2000. gada 1. janvāra. No tā laika ikvienu atbalstu, kas piešķirts pēc šīs dienas, jāvērtē saskaņā ar minētajām 2000. gada pamatnostādņēm. Savukārt ikviens atbalsts, kas piešķirts pirms šīs dienas, būs jāvērtē, ņemot vērā noteikumus un praksi, ko piemēroja līdz 2000. gada 1. janvārim. Šeit izskatāmo atbalstu piešķīra kopš 1996. gada.

- (37) Attiecībā uz valsts atbalstu, ko finansē no parafiskālie maksājumi, Komisijai bija jāvērtē pasākumi, kas tiek finansēti no šā atbalsta, kā arī paša atbalsta finansēšana.

5.1. ATBALSTS

5.1.1. Veicināšanas pasākumi

- (38) Komisija atgādināja, ka to atbalstu saderība, kas piešķirti pirms 2002. gada 1. janvāra, bija jāpārbauda saskaņā ar pamatdokumentu par valsts atbalsta pasākumiem lauksaimniecības produktu un to dažu citu produktu publicitātei, kuri nav minēti EEK līguma II pielikumā ⁽¹²⁾, un ka to atbalstu saderība, kas piešķirti pēc minētā datuma, bija jāpārbauda saskaņā ar Kopienas pamatnostādņēm, ko piemēro par valsts atbalstu EK līguma I pielikumā minēto produktu un dažu I pielikumā neminētu produktu publicitātei ⁽¹³⁾. Abos tekstos pēc būtības ir vieni un tie paši principi, paredzot konkrētus negatīvos un pozitīvos kritērijus, kas jāievēro. Attiecībā uz atbalsta apjoma ierobežojumiem minēto darbību izmaksas nozarei jāfinansē vismaz 50 % apmērā. Konkrētajā gadījumā pasākumi tika pilnībā finansēti ar parafiskāliem maksājumiem, un nozares uzņēmēju finansālā dalība pēc definīcijas sasniedz šo līmeni. Tādējādi Komisija uzskatīja, ka izmeklēšanas procedūras uzsākšanas laikā piemērojamie nosacījumi tika ievēroti.

5.1.2. Darbības, kas saistītas ar tehnisko palīdzību

- (39) Komisija atgādināja, ka to atbalstu saderība, kas piešķirti pirms 2000. gada 1. janvāra, bija jāpārbauda saskaņā ar Komisijas praksi, ko tā īstenoja, vadoties pēc priekšlikuma par noderīgiem pasākumiem saistībā ar atbalstu, ko dalībvalstis piešķirušas lopkopības un lopkopības produktu nozarē ⁽¹⁴⁾, un ka to atbalstu saderība, kas piešķirti pēc minētā datuma, bija jāpārbauda saskaņā ar lauksaimniecības pamatnostādņēm. Komisijas pirms 2000. gada piemērotās prakses pamatā un lauksaimniecības pamatnostādņu pamatā pēc būtības ir vieni un tie paši principi. Tā atbalsts, ko piešķir 100 % apmērā no attiecināmajām izmaksām, šā veida atbalstam ir atļauts. Turklāt atbalstam jābūt pieejamam visiem potenciāli ieinteresētajiem uzņēmējiem. Tādējādi Komisija uzskatīja, ka izmeklēšanas procedūras uzsākšanas laikā piemērojamie nosacījumi tika ievēroti.

⁽¹¹⁾ OV C 28, 1.2.2000., 2. lpp.

⁽¹²⁾ OV C 302, 12.11.1987., 6. lpp.

⁽¹³⁾ OV C 252, 12.9.2001., 5. lpp.

⁽¹⁴⁾ Komisijas 1975. gada 19. septembra vēstule dalībvalstīm Nr. S/75/29416.

⁽⁹⁾ Lai iepazītos ar lēmuma pilnu tekstu, skatīt iepriekš 2. zemsvītras piezīmē minēto Komisijas 2003. gada 9. jūlija Lēmumu C(2003) 2057 final.

⁽¹⁰⁾ OV C 319, 27.12.2006., 1. lpp.

5.1.3. Pētījumu un eksperimentu veikšanas darbības

- (40) Komisija atgādināja, ka šo atbalstu saderība bija jāpārbauda saskaņā ar Kopienas pamatdokumentu par valsts atbalstu pētniecībai un attīstībai⁽¹⁵⁾ un ar Komisijas paziņojumu attiecībā uz minētā pamatdokumenta grozīšanu⁽¹⁶⁾. Tā ar kopējo tirgu ir saderīga tāda atbalsta likme, kas var sasniegt 100 %, ja vien ir izpildīti šādi četri nosacījumi: atbalstu sniedz nozares vispārējās interesēs; informācija par to tiek publicēta attiecīgos laikrakstos; darba rezultātus gan izmaksu, gan laika izteiksmē iesniedz uz vienlīdzības pamata; atbalsts atbilst ES apstiprinātajiem starptautiskajiem tirdzniecības kritērijiem. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka izmeklēšanas procedūras uzsākšanas laikā piemērojamie nosacījumi tika ievēroti.

5.1.4. Ar FNE iemaksām finansētās darbības

- (41) Komisija centās noskaidrot, kas īsti pēc būtības ir ar FNE iemaksām finansētās darbības, kuru mērķis bija stimulēt pakalpojumu organizāciju pārstrukturēšanu un veicināt to pielāgošanos lopkopju nākotnes vajadzībām, kā arī dot ieguldījumu kolektīvo līdzekļu nostiprināšanā ģenētikas un lietišķās pētniecības progresa nodrošināšanai. Saskaņā ar Francijas iestādēm ieņēmumi no šīm iemaksām tikuši izmantoti ģenētiskai uzlabošanai, ģenētiskās informācijas sistēmai, biotehnoloģijai un ekonomikas izpētei. Šie informācijas elementi bija nepietiekami, lai Komisija varētu konstatēt šo darbību saderību ar iespējami piemērojamajiem Kopienas noteikumiem. Tāpēc Komisija izmeklēšanas procedūras uzsākšanas laikā nevarēja nonākt pie secinājuma, vai ar FNE iemaksām finansētās darbības bija saderīgas ar EK līgumu⁽¹⁷⁾.

5.2. ATBALSTA FINANSĒŠANA

5.2.1. Iemaksas par gaļu

- (42) No 1996. gada 1. janvāra iemaksas iekasē cita starpā par liellopu un aitu sugas dzīvniekiem, ko sūta uz citām dalībvalstīm, kā arī par liellopu un aitas gaļas produktiem, ko sūta uz citām dalībvalstīm, kaut arī attiecībā uz pēdējiem 2001. gadā ieviesa šīs iemaksas daļēju atmaksājumu. Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas (turpmāk "Tiesa") spriedumu⁽¹⁸⁾ nodokļa piemērošanai jātiek uzskatītai par Līguma 110. pantā noteiktā aizlieguma pārkāpumu, ja priekšrocības, ko sniedz ieņēmumu piešķiršana no nodokļu piemērošanas, dod labumu īpaši tiem ar nodokli apliktajiem Francijas produktiem, kas tiek pārstrādāti vai tirgoti valsts iekšējā tirgū, daļēji kompensējot nodokļu nastu un tā nostādot nelabvēlīgā situācijā eksportētos nacionālos produktus.

⁽¹⁵⁾ OV C 45, 17.2.1996., 5. lpp.

⁽¹⁶⁾ OV C 48, 13.2.1998., 2. lpp.

⁽¹⁷⁾ Francija nosūtīja informāciju pēc oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanas, kā norādīts III sadaļā ("Francijas komentāri").

⁽¹⁸⁾ Tiesas 2002. gada 23. aprīļa spriedums Lietā C-234/99, *Nygård*, Rec. 2002, p. I-3657.

- (43) Komisija izmeklēšanas procedūras uzsākšanas laikā uzskatīja, ka ieņēmumi no *Interbev* īstenoto veicināšanas, tehniskās palīdzības, pētniecības un eksperimentēšanas darbību finansēšanai paredzētā nodokļa par produktiem un dzīvniekiem, ko nosūtīja uz citām dalībvalstīm, varēja veidot atbalsta finansējumu, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu Līguma un jo īpaši tā 107. panta nozīmē, un ka tāpēc šādi finansētais valsts atbalsts varēja būt nesaderīgs ar minēto līgumu. Un tam ir savs pamats: nodoklis varēja traucēt šo dzīvnieku produkcijas ražošanu eksportēšanai uz citām dalībvalstīm, jo šo ieņēmumu izlietojums pēc būtības varēja veicināt Francijā tirgto nacionālo produkciju par sliktu eksportētājai nacionālajai produkcijai un, nosakot nodokļa likmi, netika ņemti vērā dažādie ienākumi, ko guva par nacionālajiem produktiem, kurus tirgoja Francijā vai ārpus Francijas.

5.2.2. FNE iemaksa

- (44) Pamatojoties uz informāciju, kas bija pieejama izmeklēšanas procedūras uzsākšanas brīdī, Komisijas rīcībā izmeklēšanas procedūras laikā nebija datu, kas norādītu, ka ar šo iemaksu būtu aplikti importētie vai uz citām dalībvalstīm nosūtītie dzīvnieki.

6. OBLIGĀTO BRĪVPRĀTĪGO IEMAKSU SADERĪBA AR TIRGU KOPĪGĀS ORGANIZĀCIJAS SISTĒMU

- (45) Jautājumā par obligāto brīvprātīgo iemaksu saderību ar tirgu kopīgās organizācijas (turpmāk "TKO") sistēmu 2003. gada 22. maija lēmuma par *Freskot*⁽¹⁹⁾ kontekstā Komisija uzskatīja, ka minētajā gadījumā obligātās brīvprātīgās iemaksas ne tieši, ne netieši neiespaidoja attiecīgo gatavo produktu cenas, jo šie maksājumi neietekmē produktu cenas – tās nosaka brīvais tirgus. Tāpēc secināms, ka finanšu slogu, ar ko aplikti gaļas produkti un audzētie dzīvnieki, atsvēr labums, ko veido finansētās darbības. Rezultātā var uzskatīt, ka iemaksu iekasēšanas ietekme uz cenu ir ļoti ierobežota vai tās nav vispār.

III FRANCIJAS KOMENTĀRI

- (46) Francijas iestādes ar 2003. gada 8. un 10. oktobra vēstulēm iesniedza savas piezīmes par Komisijas lēmumu attiecībā pret šeit izskatāmo atbalsta pasākumu uzsākt LESD 108. panta 2. punktā paredzēto procedūru.
- (47) Ar 2005. gada 13. septembra un 29. novembra vēstulēm Francijas iestādes iesniedza citas piezīmes par atbildi uz Komisijas nosūtītajiem papildu informācijas pieprasījumiem.

⁽¹⁹⁾ Rec. 2003, I-5263. lpp.

(48) Pēc tam kad Komisija bija nosūtījusi papildu informācijas pieprasījumus 2011. gada 25. februārī un pieprasījusi papildu informāciju 2011. gada 29. marta sanāksmē, Francijas iestādes ar 2011. gada 24. maija vēstuli iesniedza citas piezīmes.

(49) Francijas iestādes atzīmējušas, ka Komisija uzskata – resursi, ko gūst no šāda veida starpnozaru iemaksām, kuras padarītas par obligātām, ir pielīdzināmas parafiskāliem maksājumiem, kas var radīt konkurences traucējumus iekšējā tirgū. Francijas iestādes atzīmējušas arī, ka pasākumus būtu vajadzējis paziņot. Tad Francijas iestādes norādījušas turpmāko.

1. KOMISIJAS VEIKTĀS IZMEKLĒŠANAS NOZĪME SASKAŅĀ AR FRANCIJAS IESTĀDĒM

(50) Attiecībā uz iemaksām, ko, piemērojot 1994. gada 15. jūnija starpnozaru nolīgumu, iekasēja par labu Lopkopības fondam, un – piemērojot 1995. gada 18. decembra starpnozaru nolīgumu – par labu *Interbev*, Francijas iestādes uzskatīja, ka Komisija uzsāka to izskatīšanu ar 1995. gada 16. janvāra vēstuli (atbalsts NN 34/95) un 1996. gada 18. marta vēstuli un noslēdza ar 1996. gada 15. jūnija vēstuli (SG (96) D/6396), secinot, ka “uz izskatāmajiem pasākumiem attiecas vienīgi Regulas (EEK) Nr. 2328/91 darbības joma un ka tie izmeklējami saskaņā ar minēto regulu.” Jo šīs regulas 35. panta 2. punkts izslēdz Līguma 92. un 93. panta piemērošanu.

(51) Par atbildi Komisijai, kas atgādināja, ka tai laikā tā neizteicās par pārējām darbībām, ko veica *Interbev* (jo lieta NN 34/95 attiecās tikai uz ieguldījumiem zīdāmo liellopu sugas dzīvnieku audzēšanas saimniecību pārstrukturēšanai), Francijas iestādes apgalvoja, ka, atbildot uz Komisijas 1996. gada 18. marta vēstuli, tās izteikušās šādi: “Valsts lopkopības fonds tiešām ir paredzēts (...), lai saimniecībās uzlabotu selekciju un atbalstītu pētniecību, jo īpaši ģenētikas jomā. (...)” (2005. gada 13. septembra vēstule).

(52) Francijas iestādes tāpēc uzskata, ka Komisija bija ļoti labi informēta par *Interbev* finansētajām komunikācijas, veicināšanas, pētniecības un eksperimentēšanas darbībām un saistībā ar šo lietu būtu varējusi iesniegt Francijas iestādēm papildu informācijas pieprasījumus. Tā kā Komisija uz šo paziņojumu nekādi neatbildēja, Francijas iestādes secināja, ka paziņotā informācija Komisiju apmierināja.

(53) Turpmākā atbildē Komisijai, kas norādīja uz papildu informācijas pieprasījuma nosūtīšanu (1996. gada 30. maijā) ar iepriekš minēto vēstuli, Francijas iestādes, pirmkārt, apgalvoja, ka nekad nav saņēmušas papildu informācijas pieprasījumus, un, otrkārt, uzskatīja, ka Komisijas bezdarbība no 1996. gada 30. maija līdz 2001. gada 2. oktobrim nozīmē to, ka tā netieši piekrit to darbību saderībai, ar kurām tā bija iepazinusies.

(54) Turklāt Francijas iestādes apgalvo, ka Komisija bija informēta par *Interbev* veiktajām komunikācijas darbībām saistībā ar lietu C 18/95 attiecībā uz darbībām par labu aitkopības nozarei.

(55) Rezultātā, tā kā Komisija kopš tā laika nav turpinājusi šo nolīgumu izskatīšanu, Francijas iestādes uzskata, ka tās bija likumīgi uzskatījušas, ka Komisija neiebilst pret to piemērošanu.

(56) Šādos apstākļos Francijas iestādes uzskatīja, ka šī procedūra attiecās vienīgi uz 2001. gada 12. jūnija starpnozaru nolīgumu.

(57) Francijas iestādes ar 2011. gada 24. maija vēstuli un 2011. gada 29. marta sanāksmes laikā beidzot iesniedza Komisijai datus par visu attiecīgo laikposmu.

2. IEMESLI, KAS SASKAŅĀ AR FRANCIJAS IESTĀDĒM PAMATO ATBALSTA NEPAZIŅOŠANU

(58) Attiecībā uz darbībām, ko veica par līdzekļiem, kurus guva no iemaksām, ko iekasēja, piemērojot jaunus 2001. gada 12. jūnija starpnozaru nolīgumus par labu *Interbev* un *FNE*, Francijas iestādēm nebija šķitis vajadzīgs par tām paziņot, jo tās finansēja vienīgi no privātu resursu līdzekļiem, ko iekasēja attiecīgajā nozarē.

3. INTERBEV VEIKTĀS DARBĪBAS

(59) Attiecībā uz *Interbev* veiktajām darbībām Francijas iestādes pieņem zināšanai, ka Komisija pēc tās informācijas izanalizēšanas, kas tai tika iesniegta ar 2001. gada 9. novembra vēstuli, uzskata, ka minētās darbības ir saderīgas ar Kopienas pamatnostādņēm par valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē 2000.–2006. gadam un ar Kopienas pamatnostādņēm attiecībā uz valsts atbalstu dažu EK līguma I pielikumā neminētu produktu publicitātei. Tās apstiprina, ka laikposmā, uz kuru attiecas šis lēmums, *Interbev* finansēja minētās veicināšanas, tehniskās palīdzības, pētniecības un eksperimentēšanas darbības ar tādiem pašiem nosacījumiem kā tie, kas izklāstīti 2001. gada 9. novembra vēstulē.

4. FNE VEIKTĀS PĒTNIECĪBAS UN TEHNISKĀS PALĪDZĪBAS DARBĪBAS

(60) Attiecībā uz *FNE* Francijas iestādes ar vēstulēm (2003. gada 8. un 10. oktobrī) par atbildi procedūras uzsākšanas lēmumam sniedza šādus paskaidrojumus.

(61) Darbības, ko veic, izmantojot *FNE* resursus, ir tehniskās palīdzības un lietišķās pētniecības darbības. Francijas iestādes apstiprināja, ka šīs darbības bija iepļānotas, ievērojot 14. un 17. punktu Kopienas pamatnostādņēs par valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē 2000.–2006. gadam.

(62) Pirmām kārtām tiek precizēts, ka *FNE* savākie resursi izmantoti šādu darbību finansēšanai:

a) kolektīvi ģenētiskās uzlabošanas pasākumi;

- b) elektroniskas pārvaldības sistēmas un lopkopības saimniecību informācijas sistēmas darbības nodrošināšana;
- c) lietišķie pētījumi;
- d) ekonomikas izpēte;
- e) dažādi pasākumi.

4.1. ĢENĒTIKAS NOZARE

- (63) Ģenētikas nozarē FNE dalība ir stingri ierobežota – tā ir dažu tādu kolektīvu pasākumu atbalstīšana, kurus veic saskaņā ar Valsts Lauksaimniecības dzīvnieku ģenētiskās uzlabošanas mehānismu un kurus nosaka Valsts Lauksaimniecības dzīvnieku ģenētiskās uzlabošanas komiteja (CNAG), kas pulcina valsts, lopkopju, pētniecības un izglītības darbinieku pārstāvjus.
- (64) FNE finansējums lielākoties veltīts to pasākumu atbalstam, ko veic Lopkopības institūta ģenētikas departaments, kura uzdevums galvenokārt ir atbalstīt tās organizācijas uz vietas, kuras veicina atgremotājdzīvnieku ģenētisko uzlabošanu; izstrādāt, kārtot un papildināt specifiskācijas, kurās noteiktas uz vietas veicamās procedūras; to procedūru kontrole, saskaņā ar kurām vērtē vaislinieku ģenētiskajai novērtēšanai vajadzīgos datus un reģistrē tos elektroniskos kolektīvas lietošanas informācijas tīklos; indeksācijas procedūru pielāgošana partnerībā ar INRA (*Institut National de la Recherche Agronomique* (Valsts Agromiskās pētniecības institūts)), datu apmaiņas procedūru veikšana starptautiskā mērogā un oficiālo ciltsvērtības indeksu izplatīšana Francijā.

4.2. LOPKOPĪBAS INFORMĀCIJAS SISTĒMU RENOVĀCIJA UN ATTĪSTĪBA

- (65) Veicot darbību lopkopības informācijas sistēmu renovācijā un attīstībā, FNE piedalās ģenētiskās informācijas sistēmu renovācijā (SIG). Renovācija, kas tika uzsākta 1995. gadā, kļuva svarīga, lai modernizētu kolektīvo pirms 20 gadiem ieviesto informācijas sistēmu un unificētu to, lai nodrošinātu ģenētisko datu efektīvāku pārvaldību, vienlaikus ļaujot papildināt sistēmu ar jaunām funkcionālām iespējām, kas vajadzīgas ciltsvērtības indeksācijai, un samazināt izmaksas.
- (66) Turklāt FNE piedalījās lauksaimniecības profesionālās informācijas sistēmas (SPIE) projekta ekonomiskās, tehniskās un juridiskās priekšizpētes darbā; projekta mērķis ir dzīvnieku identifikācijas oficiālo datu un citu apstiprināmu datu profesionālās un starpnozaru vērtēšanas nodrošināšana.

4.3. PASĀKUMI LIETIŠKĀS PĒTNIECĪBAS JOMĀ

- (67) FNE sniegusi atbalstu vairākām lietišķās pētniecības programmām, un tās uzdevums ir turpināt piedalīties izpētes darbos, kas lopkopības nozarei ir vispārnozīmīgi, piemēram, atbalsts reprodukcijas biotehnoloģiju (embriju pārnese, dzimuma regulēšana, apaugļošana *in vitro*, klonēšana) lietišķajai izpētei un pārnesei. Šie darbi attiecas uz

jauniem embrioloģijas radītiem paņēmieniem, kas ir sevišķi interesanti molekulāro marķieru izmantošanas un ar šiem marķieriem asistētas selekcijas darbu perspektīvā, raugoties nākotnē. Programma konkretizēta, ievērojami uzlabojot klasiskās embriju pārnese lietderīgo iznākumu, izveidojot un optimizējot Francijā radīto embriju dzimuma regulēšanas metodi, izveidojot ovocītu punkcijas metodi ehogrāfijā, uzlabojot *in vitro* apaugļošanas tehniskos paņēmienus.

- (68) FNE piedalījās arī homologās rekombinācijas izpētes pamatprojektā. Projektu īstenoja INRA, izmantojot gēnu pārnese metodi, un tas attiecās uz dzīvnieku genoma kontrolētu modificēšanu, mērķtiecīgi ievietojot transgēnu vēlamajā DNS vietā. Šāda mērķtiecīga ģenētiskā manipulācija paredzēta, lai pavērtu ceļu uz gēna aizstāšanu ar citu gēnu bez ģenētiski modificētu organismu izmantošanas.
- (69) Turklāt FNE piedalījās IDEA programmā attiecībā uz liellopu un aitu elektronisko identifikāciju. Tā devusi ieguldījumu arī tādu valsts projektu finansēšanā, kas iekļauti Kopienas IDEA programmā ar mērķi uzlabot dzīvnieku identifikācijas uzticamību, lietojot jaunus elektroniskās izmantošanas paņēmienus.

4.4. EKONOMIKAS IZPĒTES DARBI

- (70) FNE tika lūgts piedalīties tādu ekonomikas izpētes darbu finansēšanā, kas nepieciešami lopkopības organizācijām, jo īpaši lai risinātu jautājumus, kas radušies līdz ar secīgajām KLP reformām, Eiropas Savienības paplašināšanos, pēdējo gadu krīzēm un starptautiskās situācijas attīstību.
- (71) Visus šos pētījumus veic tā sauktās "Dzīvnieku ekonomiskās grupas" ("Groupe Économique du Bétail") (GEB) vadībā un Lopkopības institūta virsvadībā, kas garantē dažādo nozares pieprasīto darbu saskaņību un to papildināmību ar citur veiktiem pētījumiem.
- (72) Īstenotie darbi konkrēti izpaužas kā konjunktūras apsekojumi piena un gaļa nozarē Francijā un Eiropā, ikmēneša ekonomiskā dokumentācija, kurā padziļināti analizē dzīvnieku produkcijas ražošanas ekonomikas aspektus Francijā, Eiropā un pasaulē, tādi specifiski darbi kā cenu uzraudzība, ražošanas izmaksu uzraudzība, kā arī sekošana līdzī Kopienas sarunām un PTO sarunām.
- (73) Ekonomikas uzraudzības institūcija, kas ieviesta GEB ietvaros, integrē konkrētas zināšanas par to lauku saimniecību funkcionēšanu, kas pazīstamas lopkopības tīkliem, un nodrošina sinerģiju starp makroekonomisko un mikroekonomisko pieeju.

4.5. DAŽĀDI PASĀKUMI

- (74) Turklāt FNE aicinājums ir arī vajadzīgajā brīdī atbalstīt jaunus vienojošus projektus, kas paredzēti lopkopības pielāgošanai sociāli ekonomiskām pārmaiņām; tie ir tādi projekti kā, piemēram, labas lopkopības prakses hartas izstrāde, kas kļuvis par vissvarīgāko šāda veida kolektīvo

pasākumu Eiropā, un – pēc otrās GSE krīzes – komunikācijas projekta uzsākšana attiecībā uz lopkopja profesiju, lai atjaunotu savstarpējo izpratni starp lopkopjiem un sabiedrību.

4.6. KOPIENAS PAMATNOSTĀDNES

- (75) Francijas iestādes uzsvērušas, ka visas darbības finansētas visu liellopu audzētāju vai aitkopju interesēs; tās nekad nav bijušas tādas darbības, kas dotu labumu tikai individuāliem uzņēmējiem vai īpašām uzņēmēju grupām.
- (76) FNE finansiālā dalība visbiežāk ir zemāka par 50 % šo darbu un pētījumu izmaksu. Dažiem attiecīga brīža projektiem tā var pārsniegt 50 %, taču atbalsta likme nekādā gadījumā nepārsniedz 100 %.

4.6.1. Tehniskā palīdzība

- (77) Ekonomikas izpētes darbus finansē, raugoties, lai, no vienas puses, finansējuma apmērs nepārsniegtu noteikto 100 000 euro lielo ierobežojumu vienam lopkopim trīs gadu laikposmā un, no otras puses, būtu ievērots noteikums par to, ka visiem lopkopjiem jābūt iespējai iepazīties ar to rezultātiem.

4.6.2. Lietišķie pētījumi

- (78) Francijas iestādes apstiprinājušas, ka katrā ekonomikas izpētes darbā iegūtie dati, tāpat kā dati, kas iegūti pēc katras pētniecības programmas pabeigšanas, ja tie ir galīgi, tiek izplatīti plašā mērogā. Fondu atbalstīto darbu rezultāti sistemātiski tiek publicēti un izplatīti, lai lopkopji un viņu vietējās organizācijas varētu gūt no tiem labumu un piekļūt tiem bez diskriminācijas.
- (79) Izmantoti tiek divi lieli izplatīšanas kanāli: lopkopības profesionālās organizācijas un lopkopības institūts ar tehniska un ekonomiska rakstura publikācijām plašai lopkopju un tehniķu publikai.
- (80) Ņemot vērā to, ka pētījumi veikti visu interesēs, nekāda komerciāla rezultātu izmantošana nav paredzēta. Patiesie labumguvēji ir visi liellopu audzētāji un aitkopji, kuriem tiek izplatīti šo darbu teorētiskie un praktiskie rezultāti.
- (81) Ražotāji un pārstrādātāji no finansētajiem pētījumiem nesaņem nekādu tiešu naudas pārskaitījumu.

5. IEMAKSAS PAR IMPORTĒTIEM DZĪVNIEKIEM UN IMPORTĒTU GAĻU

5.1. PAR INTERBEV IEMAKSĀM

- (82) Attiecībā uz tās gaļas aplikšanu ar nodokļiem, kura ieviesta Francijā no citu dalībvalstu vai trešo valstu

lopkopības saimniecībām, Komisija pēc Francijas iestāžu vairākkārt nosūtītās informācijas ir konstatējusi, ka 1995. un 2001. gada starpministriju lēmumi par starpnozaru nolīgumu paplašināšanu nekad nav attiecināti uz iemaksām par importēto gaļu.

5.2. PAR FNE IEMAKSĀM

- (83) Visbeidzot, Komisija atklāja faktu, ka iemaksa, kas iekasēta par labu FNE, bija tāda, kas varēja tikt piemērota attiecībā uz ārpus valsts teritorijas audzētiem dzīvniekiem, kuri ievesti Francijā nokaušanai.
- (84) Francijas iestādes 2003. gada 6. oktobra vēstulē apliecināja, ka apzinās šā iebilduma nopietnību Kopienas tiesību principu līmenī. Tāpēc Francijas iestādes apņēmas izdarīt nolīguma tekstā grozījumus, lai izslēgtu jebkuru iemaksu par ārpus valsts teritorijas audzētiem dzīvniekiem, kas ievesti Francijā nokaušanai. Francijas iestādes solījās nosūtīt tekstu Komisijai, tiklīdz jaunais nolīgums būs oficiāli gatavs un parakstīts.
- (85) Tās piebilda, ka praktiski dzīvnieku ievadumiem ir mazsvarīga nozīme un tie nerada konkurences traucējumu risku. Saskaņā ar muitas dienestiem importēto "labi nobarotu smagsvara liellopu" skaits attiecīgi bija 24 933 dzīvnieki 2001. gadā un 22 250 dzīvnieki 2002. gadā. Valstī nokauj aptuveni 4 miljonus dzīvnieku, tādējādi ievesto dzīvnieku īpatsvars ir tikai 0,58 % no nokauto lopu skaita. Turklāt vairāk nekā 70 % šo ievadumu veido dzīvnieki ar augstas kvalitātes gaļu un augstu cenu, kuri paredzēti īpašam patēriņam Ziemeļfrancijā. Ņemot vērā šo dzīvnieku vidējo importa cenu (saskaņā ar muitu: EUR 1,50/kg dzīvsvāra jeb EUR 2,5/kg tīrsvara), FNE iemaksai, kas iekasēta par šiem dzīvniekiem, jābūt aptuveni tūkstošajai daļai no dzīvnieka vērtības.

- (86) Saskaņā ar Francijas iestādēm savāktās obligātās brīvprātīgās iemaksas, no vienas puses, bijaniecīgas, jo maksājumu nenokārtošana par importētajiem dzīvniekiem bija bieža parādība, kas vēlāk kļuva sistemātiska, un, no otras puses, attiecīgās obligātās brīvprātīgās iemaksas summa salīdzinājumā ar dzīvnieku vērtību bija tik maza, ka tā nevarēja radīt konkurences traucējumu. Francijas iestādes ar 2011. gada 24. maija vēstuli nosūtīja iemaksu un uzņēmumu deklarāciju aprēķina izdrukas piemērus, kas liecināja, ka praksē atmaksāšana varēja būt dažos gadījumos, tomēr tā nav bijusi obligāta.
- (87) Ar 2005. gada 13. septembra vēstuli un 2011. gada 24. maija vēstuli Francijas iestādes apstiprināja, ka no 2003. gada FNE iemaksa attiecās tikai uz Francijā audzētiem un nokautiem dzīvniekiem ⁽²⁰⁾.

⁽²⁰⁾ 2005. gada 2. februāra cirkulārs: "Jāatgādina jo īpaši, ka Interbev un Lopkopības fonda iemaksas iekasē par Francijā audzētiem un nokautiem dzīvniekiem. Tāpēc par ārvalstīs dzimušiem un audzētiem dzīvniekiem, kad tos nokauj Francijā, šīs iemaksas neiekasē (...)"

6. IEMAKSAS PAR DZĪVNIEKIEM UN GAĻU, KO NOSŪTA UZ CITĀM DALĪBVALSTĪM

6.1. PAR INTERBEV IEMAKSĀM

- (88) Attiecībā uz iemaksu, ko iekasē par gaļu, kas nosūtīta uz citām dalībvalstīm, Komisija bija minējusi diskriminācijas iespēju, kas saistīta ar iemaksas sistēmu, kura varēja būt neņemusi vērā dažu tādu produktu nosūtījumu uz ārpus valsts esošu teritoriju, par kuriem kārojama iemaksa, un tāpēc pauž bažas, ka šis pasākums veicina Francijā tirgotu savas valsts produkciju.
- (89) Kā izklāstīts preambulas 16. punktā un turpmākajos punktos, par gaļu, kas nosūtīta uz citām dalībvalstīm, bija jāmaksā obligāta brīvprātīga iemaksa EUR 0,0126/kg un – sākot ar 2001. gada 12. jūnija starpnozaru nolīgumu – obligāta brīvprātīga iemaksa EUR 0,024/kg. Turklāt, sākot ar minēto nolīgumu, bija paredzēta atmaksājumu sistēma, nosakot apmēru 0,010 EUR/kg.
- (90) Attiecībā uz obligātajām brīvprātīgajām iemaksām, ko iekasē par dzīvniekiem, kuri nosūtīti uz citām dalībvalstīm, Francijas iestādes 2011. gada 24. maija vēstulē sniedza paskaidrojumus, lai pierādītu, ka minētās obligātās brīvprātīgās iemaksas bija proporcionālas labumiem, kas gūti no darbībām, kura finansētas ar šādām iemaksām.
- (91) Francijas iestādes paskaidroja, ka nosūtītie dzīvnieki bija ganībās laižami atšķirti liellopu sugas telī. Kā norādīts preambulas 17. punktā un turpmākajos punktos, par šiem dzīvniekiem bija jāmaksā obligāta brīvprātīga iemaksa, kuru aprēķināja par dzīvnieku, nevis par gaļas kilogramu.
- (92) Francijas iestādes tad nosūtīja aprēķinu, pēc kura varēja noteikt, kāda ir par vesela dzīvnieka svaru aprēķinātas iemaksas attiecība pret iemaksu, kas aprēķināta par gaļas kilogramu. Tas tika darīts ne bez pamata, jo 1995. gada 25. jūlija starpnozaru nolīgumā bija norādīts, ka obligātās brīvprātīgās iemaksas apmērs kaušanas brīdī ir FRF 0,084 par liemeņa kilogramu un ka obligātās brīvprātīgās iemaksas apmērs dzīvnieku nosūtīšanas brīdī ir 7 FRF par pieaugušu liellopu (4. pants). Taču ganībās turēts telš sver aptuveni 250–280 kg dzīvsvārā, no kura vidēji var iegūt (gaļas iznākums 65 %) 163 kg gaļas. Tādējādi 7 FRF liela iemaksa par dzīvnieku līdzinājās iemaksai FRF 0,042/kg, kas salīdzināma ar pusi iemaksas, kas jāmaksā par gaļu.
- (93) Šī sistēma tika iekļauta arī 2001. gada 12. jūnija starpnozaru nolīgumā, saglabājot to pašu attiecību. Summas (izteiktas euro) bija šādas: obligāta brīvprātīga iemaksa kaušanas brīdī – EUR 0,024 par liemeņa kilogramu (2. pants) un obligāta brīvprātīga iemaksa dzīvnieku nosūtīšanas brīdī – EUR 1,7 par pieaugušu liellopu (4. pants). Tādējādi EUR 1,7 liela iemaksa par pieaugušu liellopu līdzinājās iemaksai EUR 0,0104/kg, kas salīdzināma ar pusi iemaksas, kas jāmaksā par gaļu.
- (94) Francijas iestādes uzskata, ka ieņēmumu kopsumma (EUR 38 136 670), kas iegūta no obligātās brīvprātīgās iemaksas, ko iekasē par produktiem, kuri nosūtīti uz citām dalībvalstīm (dzīvnieki un gaļa), veidoja 15 % no

to ieņēmumu kopsummas, kuri gūti no visām obligātajām brīvprātīgajām iemaksām, ko *Interbev* iekasējis no 1995. gada līdz 2004. gadam (jeb EUR 252 855 282). Raugoties visaptveroši uz 1995.–2004. gada laikposmu, Francijas iestādes uzskata, ka minētie ieņēmumi ir noteikti stingri proporcionāli darbībām, kuras būtu devušas labumu attiecībā uz produktiem, kas nosūtīti uz citām dalībvalstīm.

- (95) Turklāt Francijas iestādes norāda, ka par dzīvniekiem un gaļu, kas nosūtīta aiz Francijas robežām, saņemts labums gan no darbībām, kas veiktas ārpus valsts teritorijas un kas veido EUR 21 490 848 lielu summu, un, no otras puses, no darbībām, kas noderīgas attiecībā uz visiem dzīvniekiem un produktiem neatkarīgi no to nosūtīšanas galamērķa. Francijas iestādes uzskata, ka būtu pareizi, ja uzskatītu, ka no šo attiecībā uz visiem dzīvniekiem un produktiem noderīgo darbību kopējās summas EUR 91 231 075 apmērā ārpus valsts teritorijas veiktas darbības finansētas tikai ar EUR 28 280 000 lielu summu.
- (96) Darbības, kas attiecās īpaši uz eksportētiem dzīvniekiem un produktiem, bija tieši veicināšanas darbības (piemēram, starptautiskas izstādes, profesionālās informācijas un sabiedrisko attiecību darbības, Zaļā nedēļa Berlīnē, izcirtņu veidošanas mācību kursi ārvalstīs). Francijā un ārpus Francijas veiktās darbības, kas attiecās uz visiem dzīvniekiem un produktiem neatkarīgi no to tirgiem, bija tieši publicitātes darbības, kā, piemēram, kampaņas par “Eiropas augstas kvalitātes liellopu”, gaļas subproduktiem, “gaļas dzīvnieku šķirnēm”, un noteikts skaits pētniecības darbību par pārtikas nodrošinājumu, dzīvnieku labturību, kvalitātes pārvaldību, produkta īpašību raksturošanu, liellopu gaļas sertifikācijas un izsekojamības veikšanu, kuru rezultāti tika plaši izplatīti kā Francijā, tā arī ārpus tās.
- (97) Kopumā Francijas iestādes uzskata, ka par produktiem, kas nosūtīti aiz Francijas robežām, no starpnozaru mērogā veiktām darbībām gūtais labums ir EUR 49 770 000. Šī summa ir jāsalīdzina ar obligātajām brīvprātīgajām iemaksām, kas par šiem produktiem bija jāsamaksā – EUR 38 136 670. Obligāto brīvprātīgo iemaksu daļa, kas bija jāsamaksā par eksportēto Francijas produkciju 1995.–2004. gada laikposmā, bija līdzsvarota salīdzinājumā ar labumu, kas par šo produkciju gūts no *Interbev* finansētajām darbībām.

6.2. PAR FNE IEMAKSĀM

- (98) Francijas iestādes 2005. gada 13. septembra vēstulē apgalvoja, ka par nosūtītajiem produktiem kā tādiem nebija jākāro Valsts lopkopības fonda (FNE) noteiktas iemaksas.

IV ATBALSTA NOVĒRTĒJUMS

- (99) LESD 107. un 108. pants attiecas uz visiem tā I pielikumā minētajiem lauksaimniecības produktiem, kuri pakļauti tirgus kopīgai organizācijai (visi lauksaimniecības produkti, izņemot zirga gaļu, medu, kafiju, no lauksaimniecības produktiem iegūtu spirtu, spirta etiķi un korķi) atbilstīgi dažādām regulām, ar ko reglamentē attiecīgās tirgus kopīgās organizācijas.

1. ATBALSTA ESAMĪBA LESD 107. PANTA 1. PUNKTA NOZĪMĒ

- (100) Saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu, ja vien šis Līgums neparedz ko citu, ar kopējo tirgu nav saderīga nekāda palīdzība, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkāda citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences traucējumus, dodot priekšroku atsevišķiem uzņēmumiem vai atsevišķu preču ražošanai, ciktāl šāda palīdzība iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- (101) Izskatāmo faktū laikā LESD 107.–109. pants tika piemēroti liellopu gaļas nozarē ar 40. pantu Padomes Regulā (EK) Nr. 1254/99⁽²¹⁾ par šo produktu tirgus kopīgo organizāciju. Pirms visjaunākās pieņemšanas tie bija piemērojami tajā pašā nozarē saskaņā ar 24. pantu Padomes 1968. gada 27. jūnija Regulā (EEK) Nr. 805/68 par liellopu un teļa gaļas tirgus kopīgo organizāciju⁽²²⁾. Ar 23. pantu Padomes 2001. gada 19. decembra Regulā (EK) Nr. 2529/2001 par aitu un kazu gaļas tirgus kopīgo organizāciju⁽²³⁾ tie tika piemēroti arī aitu un kazu gaļas nozarē. Pirms pēdējās minētās regulas pieņemšanas šie LESD panti tika šajā pašā nozarē piemēroti ar 22. pantu Padomes 1998. gada 3. novembra Regulā (EK) Nr. 2467/98 par aitas gaļas un kazas gaļas tirgus kopējo organizāciju⁽²⁴⁾ un – pirms tās pieņemšanas – ar 27. pantu Padomes 1989. gada 25. septembra Regulā (EEK) Nr. 3013/89 par aitu gaļas un kazu gaļas tirgus kopējo organizāciju⁽²⁵⁾.
- (102) LESD 107.–109. pants šodien attiecībā uz abām šā lēmuma 32. apsvērumā un turpmākajos apsvērumos minētajām nozarēm ir piemērojami ar 180. pantu Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulā (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgo organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula)⁽²⁶⁾ ⁽²⁷⁾.

1.1. SELEKTĪVAS PRIEKŠROCĪBAS ESĪBA

- (103) Saskaņā ar Tiesu par atbalstu tiek uzskatīta tāda jebkura veida iejaukšanās, kas var tikt uzskatīta kā tieša vai netieša uzņēmumu atbalstīšana vai kam jātiek uzskatītai kā ekonomiskai priekšrocībai, ko tās saņēmējs uzņēmums parastos tirgus apstākļos nebūtu guvis⁽²⁸⁾. Izskatāmajā

gadījumā sniegtais atbalsts, īstenojot tādas darbības, kas var dot labumu ražotājiem vai *Interbev* pārstāvētām lauksaimnieciskās ražošanas nozarēm, ir sagādājis priekšrocības dažiem uzņēmumiem, kas darbojas liellopu audzēšanas vai aitkopības nozarē.

- (104) Turklāt, joprojām saskaņā ar Tiesas judikatūru, par atbalstu tiek uzskatīti tādi pasākumi, kas dažādos veidos atvieglo izmaksas, kuras parasti jāsedz no uzņēmuma budžeta un kuras līdz ar to, kaut arī tās nav subsīdijas vārda šaurā nozīmē, tomēr tām ir tāda pati būtība un identiska ietekme⁽²⁹⁾.

- (105) Attiecībā uz priekšrocības esību – tā ir jānoskaidro to pasākumu potenciālo saņēmēju līmenī, kuri veikti gaļas nozares labā, kā arī izskatāmo starpnozaru iemaksu un to finansējuma līmenī. Izskatāmajā gadījumā sniegtais atbalsts, īstenojot tādas darbības, kas var dot labumu nozares ražotājiem, ir sagādājis priekšrocības dažiem uzņēmumiem, kas darbojas liellopu audzēšanas vai aitkopības nozarē.

1.2. ATBALSTS, KO PIEŠĪRUSI VALSTS VAI KAS PIEŠĪRTS NO VALSTS LĪDZEKĻIEM

- (106) Saskaņā ar Tiesas judikatūru, lai priekšrocību varētu kvalificēt kā valsts atbalstu, pirmkārt, tai jābūt tieši vai netieši piešķirtai no valsts līdzekļiem un, otrkārt, tai jābūt piedēvētai valstij⁽³⁰⁾.
- (107) Attiecībā uz izskatāmo iemaksu būtību (obligātas brīvprātīgas iemaksas) Komisija uzskata, ka šajā gadījumā tie ir parafiskālie maksājumi, proti, valsts resursu līdzekļi. Savu vērtējumu Komisija pamatoja ar šādiem apsvērumiem.
- (108) Pirmām kārtām jāuzsver, ka saskaņā ar pastāvīgu judikatūru un jo īpaši ar 139. punktu spriedumā *Salvat* lietā⁽³¹⁾ atšķirība starp privātām un publiskām organizācijām nav “noteicošais elements, piemērojot Līguma noteikumus par valsts atbalstu”. Turklāt spriedums *Ladbroke* lietā⁽³²⁾ ļoti skaidri apstiprina, ka LESD 107. panta 1. punkts “aptver visus finanšu līdzekļus, ko valsts iestādes var faktiski izmantot, lai atbalstītu uzņēmumus, un nav nozīmes tam, vai šie līdzekļi ir pastāvīgi valsts [minētās nozares] īpašumā. Tāpēc pat tad, ja šīs summas (...) nav pastāvīgi Valsts kases īpašumā, ar faktu, ka tās pastāvīgi ir valsts kontrolē un tātad valsts kompetento iestāžu rīcībā, pietiek, lai tās tiktu kvalificētas par valsts līdzekļiem un lai minētais pasākums ietilptu Līguma 107. panta 1. punkta piemērošanas jomā”.

⁽²¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 21. lpp.

⁽²²⁾ OV L 148, 28.6.1968., 24. lpp.

⁽²³⁾ OV L 341, 22.12.2001., 3. lpp.

⁽²⁴⁾ OV L 312, 20.11.1998., 1. lpp.

⁽²⁵⁾ OV L 289, 7.10.1989., 1. lpp.

⁽²⁶⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁷⁾ Atkāpe (kas neietekmē šo lēmumu) no Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulas (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV L 30, 31.1.2009., 16. lpp.).

⁽²⁸⁾ Tiesas 2003. gada 24. jūlija Lēmums lietā C-280/00, *Altmark Trans et Regierungspräsidium Magdeburg*, Rec. 2003., p. I-7747; un 2003. gada 27. novembra Lēmums apvienotajās lietās C-34/01, C-35/01, C-36/01, C-37/01 un C-38/01 *Enirisorse*, Rec. 2003., p. I-14243.

⁽²⁹⁾ Tiesas 2003. gada 22. maija lēmums lietā C-355/00, *Fresko*, Rec. 2003., p. I-5263.

⁽³⁰⁾ Lieta C-303/88 Itālija pret Komisiju, Rec. 1991., I-1433. lpp., 11. apsvēruma, Lieta C-482/99 Francija pret Komisiju, Rec. 2002., I-4397. lpp., 24. apsvēruma, kā arī Lieta C-126/01 *GEMO*, Rec. 2003., I-13769. lpp., 24. apsvēruma.

⁽³¹⁾ Tiesas 2007. gada 20. septembra spriedums lietā T-136/05, *Salvat* pret Komisiju, (T-136/05, Krāj. 2007., II-4063. lpp.).

⁽³²⁾ Tiesas 2000. gada 16. maija spriedums lietā C-83/98 P, *France c. Ladbroke Racing Ltd et Commission*, Rec. I-3271. lpp., 50. punkts.

- (109) Pirmkārt, ņemot vērā šo judikatūru, Komisija uzskata, ka tas fakts, ka izskatāmās obligātās brīvprātīgās iemaksas ir privātā sektora ieguldījumi un ka tās nav valsts pastāvīgā rīcībā, nav pietiekams, lai secinātu, ka tās neietilpst LESD 107. panta 1. punkta piemērošanas jomā. Tādēļ Komisijai jāizskata arī tas, kāds ir valsts īstenotās kontroles līmenis attiecībā uz minētajām obligātajām brīvprātīgajām iemaksām, un valsts spēja virzīt resursu izmantošanu atbalsta pasākumu finansēšanai.
- (110) Izskatāmajā gadījumā Komisija atzīmē, ka apstiprināšana, ko valdība veica, piešķirot atzīšanu starpnozaru apvienībai *Interbev*, veido priekšnosacījumu obligāto brīvprātīgo iemaksu ieviešanai. Tāpēc arī tad, ja *Interbev* ir privāttiesību subjekts, tās spēja ieviest obligātās brīvprātīgās iemaksas savā darbības nozarē ir pakārtota valsts apstiprinājumam attiecībā uz tās funkcionēšanu un mērķiem (skatīt šā lēmuma 14. apsvērumu).
- (111) Lauku kodeksā paredzēts arī, ka iemaksas, tiklīdz tās ar starpministriju lēmumu ir paplašinātas, tiek padarītas obligātas visiem ieinteresētās profesionālās darbības nozares pārstāvjiem (skatīt šā lēmuma 10. apsvērumu). No tā var izdarīt šādu secinājumu: lai no šā veida iemaksām gūtu visus sagaidāmos rezultātus, vajadzīgs valsts iestādes juridisks akts⁽³³⁾.
- (112) Uz šo faktu pamata Komisija konstatē, ka izskatāmās obligātās brīvprātīgās iemaksas var tikt uzskatītas par tādām, kas ir valsts kontrolē un kas veido valsts līdzekļus.
- (113) Otrkārt, no obligātajām brīvprātīgajām iemaksām gūto ienākumu izmantošanu nosaka starpnozaru organizācijas mērķi un darbības regulējumu, kā tie noteikti Lauku kodeksā (skatīt 7.–10. apsvērumu). Tāpēc valsts var no obligātajām brīvprātīgajām iemaksām gūtos ienākumus novirzīt *Interbev* īstenoto pasākumu finansēšanai. Tad priekšrocības, ko piešķirusi *Interbev*, var uzskatīt par piedēvējamām valstij.
- (114) Turklāt ir jāatgādina, ka lietā C-345/02 *Pearle*⁽³⁴⁾ Tiesa identificēja dažas pazīmes, pēc kurām var vai nevar noteikt, vai parafiskāli maksājumi ir vai nav jāuzskata par valsts resursiem, kas piedēvējami valstij, ja tos iekasē galvenokārt starpnozaru organizācija par labu tās locekļiem.
- (115) Saskaņā ar testu, ko Tiesa ierosināja šajā lietā, brīvprātīgās iemaksas, ko savāc starpniekorganizācija, kas pārstāv dažu tautsaimniecības nozaru uzņēmumus, netiek uzskatītas par valsts resursiem, ja vien ir izpildīti šādi nosacījumi:
- a) pasākumu nosaka attiecīgās profesijas darbinieku korpuss, kas pārstāv nozares uzņēmumus un nodarbinātos, un pasākums nav valsts politikas jomu īstenošanas instruments;
- b) minētā pasākuma mērķus pilnībā finansē ar nozares uzņēmumu iemaksām;
- c) finansēšanas kārtību un iemaksu procentuālo daļu/daudzumu profesijas darbinieku korpusā nosaka darba devēju un nodarbināto pārstāvji bez valsts iejaukšanās;
- d) iemaksas ir obligāti jāizmanto attiecīgā pasākuma finansēšanai bez iespējas valstij iejaukties.
- (116) Ir skaidri redzams, ka šeit izskatāmais pasākums neatbilst visiem *Pearle* spriedumā uzskaitītajiem nosacījumiem. Pirmām kārtām, *Interbev* pastāvēšanu, uzdevumus un darbību reglamentē valsts tiesību akti (skatīt 10. un 14. apsvērumu) un tā finansēšanai ar obligātajām brīvprātīgajām iemaksām vajadzīga valsts iejaukšanās (skatīt 10. apsvērumu). Turklāt Lauku kodeksa 632-2-1. pantā noteikts, ka starpnozaru apvienības dod ieguldījumu valsts un Eiropas Savienības ekonomiskās politikas īstenošanā un var saņemt priekšrocības valsts atbalsta piešķiršanā. Tātad *Interbev* var tikt uzskatīta par instrumentu valsts atbalstītas politikas īstenošanai, veicot darbības starpnozaru organizācijas vispārējās interesēs (skatīt 40. un 61. apsvērumu, un turpmākos apsvērumus). Turklāt, kā noteikts *Interbev* statūtos, starpnozaru organizācijas budžetu var papildināt ar tiešu valsts subsīdiju. Visbeidzot, ievērojot to, ka finansētās pētniecības darbības veiktas vispārējās interesēs (skatīt 10. apsvērumu), nevar droši noteikt, vai šajā gadījumā atbalsta saņēmēji vienmēr ir maksājumu kārtotāji.
- (117) Ņemot vērā iepriekšējos apsvērumus, Komisija secina, ka izskatāmie pasākumi ir piedēvējami valstij un tiek ir finansēti ar valsts resursu līdzekļiem.

1.3. IETEKME UZ TIRDZNIECĪBU UN KONKURENCES IZKROPĻOJUMI

- (118) LESD 107. panta 1. punktu attiecina uz tādu atbalstu, kas turklāt iespaido konkurenci un tirdzniecību starp dalībvalstīm. Atbilstīgi šim kritērijam pieņem, ka atbalsta saņēmēji veic saimniecisko darbību.
- (119) Lai noteiktu, vai uz šo atbalstu attiecas LESD 107. panta 1. punkts, ir jānosaka arī, vai šis atbalsts var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm un radīt konkurences izkropļojumus.
- (120) Tiesa konstatēja, ka tad, ja dalībvalsts piešķirtas priekšrocības stiprina kādas uzņēmumu kategorijas pozīcijas salīdzinājumā ar citiem, konkurējošiem uzņēmumiem Kopienas iekšējā tirdzniecībā, tad jāuzskata, ka pēdējos šīs priekšrocības iespaido⁽³⁵⁾, kas ir pietiekami konkurences izkropļojumu pastāvēšanas pierādīšanai.

⁽³³⁾ Tiesas 2007. gada 20. septembra spriedums lietā *Salvat pret Komisiju*, iepriekš minēts 31. zemsvītras piezīmē.

⁽³⁴⁾ Tiesas 2004. gada 15. jūlija spriedums lietā C-345/02, *Pearle e.a.*, Rec. 2004., I-7139. lpp.

⁽³⁵⁾ Tiesas 1980. gada 17. septembra spriedums lietā C-730/79 *Philip Morris c. Commission*, Rec. 1980, 2671. lpp.

- (121) Faktu, ka starp dalībvalstīm notiek tirdzniecība gaļas nozarē, pietiekami pierāda tas, ka šajā nozarē ir kopīga tirgus organizācija ⁽³⁶⁾. Piemēram, Kopienas iekšējā tirdzniecība ar gaļas produktiem Francijā veido aptuveni 15 % no šo produktu tirdzniecības Savienībā ⁽³⁷⁾.
- (122) Piešķirtais atbalsts tātad var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm tiktāl, ciktāl tās atbalsta savas valsts produkciju par sliktu citu dalībvalstu produkcijai. Laikposmā, kad notikuši fakti, uz kuriem attiecas šis lēmums, gaļas nozare patiešām bija ārkārtīgi atvērta konkurencei Kopienas līmenī un tāpēc ļoti jutīga pret jebkuru atbalsta pasākumu vienā vai citā dalībvalstī.

1.4. SECINĀJUMI PAR ATBALSTU LESD 107. PANTA 1. PUNKTA NOZĪMĒ

- (123) Saistībā ar iepriekš minētajiem apsvērumiem Komisija uzskata, ka šajā gadījumā par labu saņēmējiem ieviestie pasākumi viņiem sniedz priekšrocības, ko nevar izmantot citi uzņēmēji, kā arī kropļo vai var izkropļot konkurenci, sniedzot priekšrocības dažiem uzņēmumiem un dažiem produkcijas veidiem, kopš šie pasākumi spēj ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- (124) Šo iemeslu dēļ Komisija secināja, ka uz minēto pasākumu var attiecināt LESD 107. panta 1. punktu, un šis pasākums veido valsts atbalstu.

2. ATBALSTA SADERĪBAS PĀRBAUDE

2.1. LĒMUMA DARBĪBAS JOMA

- (125) Francijas iestādes uzskata, ka minētajam lēmumam vajadzētu attiekties tikai uz 2001. gada 12. jūnija starpnozaru nolīgumu, kā paskaidrots iepriekš (skatīt 56. apsvērumu).
- (126) Saistībā uz atbalstu NN 34/95 Komisijas rīcībā nebija informācijas attiecībā uz iemaksām FNE vai atbalsta finansējuma sistēmā, uz kuru attiektos šī lieta ⁽³⁸⁾. Turklāt tās nostāja attiecās tikai uz atbalstu ieguldījumiem dažu lopkopju labā, konkrētāk, attiecībā uz dzīvnieku iegādi pirmo reizi. Komisijai arī nebija nostājas attiecībā uz obligātu brīvprātīgo iemaksu sistēmu un atbalstu ģenētiskajai uzlabošanai, ģenētiskās informācijas sistēmai, biotehnoloģijai un ekonomikas studijām, kā arī veicināšanas, tehniskās palīdzības, pētniecības un

eksperimentēšanas pasākumiem, ko finansētu no *Interbev* iemaksām, uz kurām neattiecas paziņošana LESD 108. panta 3. punkta nozīmē.

- (127) Francija šīs darbības pieminējusi 1996. gada 29. aprīļa vēstulē saistībā ar lietu NN 49/1996, taču vienīgi tiktāl, ciktāl uz šīs darbībām attiecas FNE.
- (128) Atbildot uz šo vēstuli, Komisija 1996. gada 30. maija vēstulē (VI/021559) tomēr lūdza papildu informāciju, lai izprastu to finanšu rīku veidu un darbības jomu, kas atvieglo to lopkopības struktūru pārstrukturēšanu, kuras nodarbojas ar dzīvnieku identifikācijas un selekcijas jautājumiem, kā arī izstrādes darbības. Komisija arī lūdza aizpildīt aprakstošo veidlapu. Tomēr Francijas iestādes nereaģēja uz šo vēstuli un Komisija nekad nav izteikusi viedokli par šo darbību saderību ar iekšējo tirgu. Ar 2003. gada 9. jūlija vēstuli ⁽³⁹⁾ Komisija attiecībā uz minēto atbalstu uzsāka LESD 108. panta 2. punktā paredzēto procedūru.
- (129) 1994. gada 15. jūnija starpnozaru nolīgums Lopkopības fonda labā un 1995. gada 18. decembra starpnozaru nolīgums *Interbev* veicināšanai, kā arī šo nolīgumu finansētais valsts atbalsts tātad vienmēr jāpārbauda no valsts atbalsta noteikumu viedokļa, tiktāl, ciktāl tos nav apstiprinājusi Komisija.
- (130) Tāpēc šis lēmums attiecas arī uz 1994. gada 15. jūnija nolīgumu FNE labā un 1995. gada 18. decembra nolīgumu *Interbev* labā. Izanalizējusi šos nolīgumus, Komisija netika pārdusi viedokli par darbībām, ko finansē ar minētajām starpnozaru iemaksām.

- (131) Kā norādīts 57. apsvērumā, Francijas iestādes netieši ir piekritušas šādi interpretācijai.

2.2. LESD 107. PANTA 3. PUNKTA PIEMĒROŠANA

- (132) LESD 107. pants atzīst izņēmumus no vispārējā principa par valsts atbalsta nesaderību ar LESD, kaut arī daži no tiem acīmredzami nav piemērojami, proti, tie, ko paredz minētā panta 2. punkts. Francijas valsts iestādes nav minējušas arī šos izņēmumus.
- (133) LESD 107. panta 3. punktā norādītās jāinterpretē šaurā nozīmē, pārbaudot visu reģionam vai nozarei paredzētu atbalsta programmu vai pārbaudot jebkuru individuālu vispārēju atbalsta shēmu piemērošanas gadījumā. Tas var tikt piešķirts vienīgi tad, ja Komisija var noteikt, ka atbalsts ir nepieciešams, lai īstenotu kādu no minētajiem mērķiem. Piešķirt iespēju izmantot minēto atkāpšanos no principa par atbalstu, kas neietver tādus nosacījumus, nozīmētu pieļaut kaitējumus tirdzniecībai starp dalībvalstīm un konkurences traucējumus, kas vispārējās Kopienas interesēs ir nepamatoti, tātad tas nozīmētu priekšrocību piešķiršanu atsevišķu dalībvalstu uzņēmējiem.

⁽³⁶⁾ *Agriculture in the European Union, Statistical and economic information* 2002. Lauksaimniecības ģenerāldirektorāts, Eiropas Komisija.

⁽³⁷⁾ Avots Eurostat.

⁽³⁸⁾ Tiesas 2003. gada 21. oktobra spriedums apvienotajās lietās C-261/01 un C-262/01, *Van Calster et Cleeren*, Rec. 2003, I-12249. lpp., 51. un 52. punkts: "51. (...), dalībvalstij (...) ir jāpaziņo ne vien atbalsta projekts kā tāds, bet arī atbalsta finansējuma veids tiktāl, ciktāl pēdējais ir iekļauts pasākuma sastāvdaļā. 52. Tā kā paziņošanas pienākums attiecas arī uz atbalsta finansējuma veidu, sekas, kas izriet no tā, ka valsts iestādes neievēro līguma 93. panta 3. punkta pēdējo teikumu, ir jāattiecinā arī uz šo atbalsta pasākuma aspektu."

⁽³⁹⁾ OV C 149, 9.8.2003., 21. lpp.

(134) Komisija uzskata, ka izskatāmais atbalsts neveicina ekonomikas attīstību apgabalos, kur dzīves līmenis ir ārkārtīgi zems vai kur valda liels bezdarbs 107. panta 3. punkta a) apakšpunkta nozīmē. Tas nav arī atbalsts, kas veicina kāda svarīga projekta īstenojumu visas Eiropas interesēs vai novērš nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts tautsaimniecībā 107. panta 3. punkta b) apakšpunkta nozīmē. Atbalsts nav paredzēts arī kultūras un kultūras mantojuma saglabāšanas veicināšanai 107. panta 3. punkta d) apakšpunkta nozīmē.

(135) Tomēr 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā noteikts, ka par saderīgu ar iekšējo tirgu var uzskatīt atbalstu, kas veicina konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu vai tautsaimniecības reģionu attīstību, ja šādam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā kopīgām interesēm. Lai varētu izmantot minētajā pantā norādītās atkāpes, atbalstam jāveicina attiecīgās nozares attīstība.

2.3. NEPAZIŅOTIEM PASĀKUMIEM PIEMĒROJAMO PAMATNOSTĀDŅU NOTEIKŠANA

(136) Saskaņā ar 194. punktu Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu lauksaimniecības un mežu nozarē un Komisijas paziņojumu par piemērojamo noteikumu noteikšanu nelikumīga valsts atbalsta izvērtēšanā⁽⁴⁰⁾ jebkurš nelikumīgs atbalsts Padomes Regulas (EK) Nr. 659/1999⁽⁴¹⁾ 1. panta f) punkta nozīmē būtu jāizvērtē saskaņā ar atbalsta piešķiršanas laikā spēkā esošajiem noteikumiem un pamatnostādņēm⁽⁴²⁾.

(137) Lauksaimniecības nozares īpašās pamatnostādnes piemēro no 2000. gada 1. janvāra. Turpmāk jebkāds atbalsts, kas piešķirts pēc šīs dienas, būs jāvērtē saskaņā ar minētajām pamatnostādņēm, ko piemēro minētajā periodā. No 2000. gada 1. janvāra līdz 2006. gada 31. decembrim tika piemērotas Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē. Ar 2007. gada 1. janvāri ir piemērojamas Kopienas pamatnostādnes attiecībā uz valsts atbalstu lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarē 2007.–2013. gadā.

(138) Savukārt jebkāds atbalsts, kas piešķirts pirms šīs dienas, vajadzības gadījumā būs jāvērtē saskaņā ar noteikumiem un praksi, kas bija spēkā līdz 2000. gada 1. janvārim.

2.4. OBLIGĀTU BRĪVPRĀTĪGO IEGULDĪJUMU SADERĪBA AR KTO SISTĒMU

(139) Jautājumā par obligātu brīvprātīgo iemaksu saderību ar KTO sistēmu saistībā ar 2003. gada 22. maija *Freskot* spriedumu⁽⁴³⁾ Komisija uzskata, ka minētajā lietā

obligātas brīvprātīgās iemaksas ne tieši, ne netieši nepārklājas ar attiecīgo galīgo produktu cenām, jo maksājumi neietekmē produktu cenu, ko nosaka brīvais tirgus. Tāpēc slogu par gaļas produktiem un izaudzētajiem dzīvniekiem, neitralizē priekšrocības, ko veido finansētās darbības. Tātad var uzskatīt, ka maksājumu ietekme uz cenām ir ļoti ierobežota.

(140) Ņemot vērā sniegto informāciju, šīs shēmas finansējums neraisa iebildumus.

2.5. DARBĪBU ANALĪZE, ŅEMOT VĒRĀ PIEMĒROJAMOS NOTEIKUMUS

2.5.1. Darbības, ko īsteno no iemaksām par gaļu

2.5.1.1. Veicināšana

(141) Kas attiecas uz veicināšanas atbalstu, tā atbalsta saderība, kas piešķirts līdz 2002. gada 1. janvārim, ir jāpārbauda, ņemot vērā pamatdokumentu par valstu atbalsta pasākumiem lauksaimniecības produktu un to dažu citu produktu publicitātei, kuri nav minēti EEK līguma II pielikumā⁽⁴⁴⁾, un attiecībā uz atbalstu, kas piešķirts pēc šā datuma – ņemot vērā Kopienas pamatnostādnes, ko piemēro valsts atbalstam EK līguma I pielikumā minēto produktu un dažu I pielikumā neminētu produktu reklāmai⁽⁴⁵⁾.

(142) 1987. gada pamatnostādnes, kā arī 2002. gada vadlīnijās galvenajos jautājumos noteikti vieni un tie paši principi. Tajās ir iekļauti negatīvie un pozitīvie kritēriji, kas jāievēro visās valstu sniegtā atbalsta shēmās. Tātad nedrīkst veikt popularizēšanas darbības, kas ir pretrunā LESD 34. pantam vai Kopienas atvasinātajiem tiesību aktiem, un tos nedrīkst saistīt ar noteiktu uzņēmumu darbību. Atbilstoši Francijas iestāžu sniegtajai informācijai iespējams secināt, ka šiem pasākumiem būtu mērķi, kas ir atbilstoši vairākiem iepriekš minētajās nostādņēs un vadlīnijās izvirzītiem pozitīviem kritērijiem, jo dažiem tie iekļaujas mērķi samazināt lauksaimniecības produktu pārpalikumus, bet citiem – augstas kvalitātes produktu un veselīgas pārtikas izveides mērķi.

(143) Francijas iestādes turklāt paskaidroja, ka šo publicitātes pasākumu vēstījumu mērķis nebūtu atrunāt patērētājus no citu dalībvalstu produktu iegādes vai nopulgot minētos produktus un tie neatbalstītu neviena konkrēta uzņēmuma vai individuālā ražotāja zīmolu.

(144) Kas attiecas uz atbalsta ierobežojumu noteikšanu, popularizēšanas pasākumus no valsts līdzekļiem var finansēt 50 % apmērā, atlikusi summa jāsedz profesionālajām un starpnozaru organizācijām, kas saņem atbalstu, vai nu veicot brīvprātīgas iemaksas, vai arī iekasējot parafiskālus maksājumus vai obligātas iemaksas. Šajā gadījumā pasākumus pilnībā finansē no līdzekļiem, kas gūti no

⁽⁴⁰⁾ Komisijas 2002. gada 25. februāra Paziņojums COM(2002) 458.

⁽⁴¹⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

⁽⁴²⁾ Komisijas paziņojuma kopsavilkums. "[Komisija] vienmēr izvērtēs šā atbalsta saderību ar iekšējo tirgu atbilstoši atbalsta piešķiršanas laikā spēkā esošajām pamatnostādņēm."

⁽⁴³⁾ Rec. 2003, I-5263. lpp.

⁽⁴⁴⁾ Sk. 12. zemsvītras piezīmi.

⁽⁴⁵⁾ Sk. 13. zemsvītras piezīmi.

parafiskāliem maksājumiem, un nozares uzņēmēju šajās kampaņās ieguldītais finansējums pēc definīcijas nepārsniedza 50 % līmeni no to izmaksām.

- (145) Komisija uzskata, ka attiecībā uz valsts atbalstu, kas bijis paredzēts veicināšanas darbību finansēšanai attiecīgajā jomā, ir ievēroti kritēriji, ko nosaka Kopienas tiesību akti šajā jautājumā.

2.5.1.2. Tehniskā palīdzība

- (146) Līdz 2000. gada 1. janvārim piešķirtās tehniskās palīdzības saderība būtu jāanalizē saistībā ar Komisijas praksi, ko ietekmējis priekšlikums par lietderīgiem pasākumiem attiecībā uz dalībvalstu piešķirto atbalstu lopkopības un lopkopības produktu nozarē ⁽⁴⁶⁾, bet attiecībā uz atbalstu, kas piešķirts pēc šā datuma, – saistībā ar lauksaimniecības pamatnostādņem ⁽⁴⁷⁾.

- (147) Līdz 2000. gadam piemērojamā Komisijas prakse un 2000. gadā pieņemtās lauksaimniecības pamatnostādnes galvenajos jautājumos ievēro vienus un tiem pašus principus. Tādējādi atbalsts, kas piešķirts 100 % apmērā par attiecināmajiem izdevumiem, ir atļauts konkrēti attiecībā uz tehniskās palīdzības darbībām informācijai un grāmatvedības atbalstam, attiecībā uz jaunu papēmienu popularizēšanu, kā arī attiecībā uz lauksaimniecībā nodarbināto izglītošanu.

- (148) Līdz ar lauksaimniecības pamatnostādņu pieņemšanu 2000. gadā tika pievienots jauns nosacījums, ka šādam atbalstam ir jābūt pieejamam visiem dalībniekiem, kas darbojas attiecīgajā apgabalā objektīvi noteiktos apstākļos, un ka piešķirtā kopsumma nevar pārsniegt 100 000 euro uz atbalsta saņēmēju triju gadu laikposmā vai, attiecībā uz MVU, līdz 50 % no attiecināmajiem izdevumiem, kas ir lielākais piešķiramais atbalsts. Francijas iestādes paskaidroja, ka piekļuves kritērijs attiecībā uz visu potenciāli ieinteresēto nozares dalībnieku veikto darbību ir pilnībā izpildīts. Pamatojoties uz Francijas iestāžu sniegto informāciju, konkrētāk, attiecībā uz labumguvēju lielo skaitu, Komisija uzskata, ka kritērijs attiecībā uz atbalsta maksimālo apjomu ir izpildīts.

- (149) Komisija uzskata, ka attiecībā uz valsts atbalstu, kas bijis paredzēts tehniskās palīdzības darbību finansēšanai attiecīgajā jomā, ir ievēroti kritēriji, ko nosaka Kopienas noteikumi šajā jautājumā.

2.5.1.3. Pētījumi un eksperimenti

- (150) Attiecībā uz pētījumiem un eksperimentiem līdz 2000. gada 1. janvārim piešķirtais atbalsts ir jāpārbauda, ņemot

vērā Kopienas pamatdokumentu par valsts atbalstu pētniecībai un izstrādei un Komisijas paziņojumu attiecībā uz šā pamatdokumenta izmaiņām, bet attiecībā uz atbalstu, kas piešķirts pēc šā datuma – ņemot vērā lauksaimniecības pamatnostādnes, kuru 17. punktā ir atsauce uz minēto pamatdokumentu.

- (151) Kopienas pamatdokumentā precizēts, ka ar iekšējo tirgu ir saderīgs atbalsta apmērs, kas var sasniegt 100 %, pat gadījumā, ja pētniecību un izstrādi veic uzņēmumi, tomēr visos gadījumos jābūt izpildītiem četriem turpmāk minētiem nosacījumiem:

a) atbalstam ir vispārējs raksturs un tas attiecas uz visu attiecīgo nozari, neveidojot konkurences traucējumus citās nozarēs;

b) informāciju publicē speciālos izdevumos, kuri tiek izplatīti vismaz valsts mērogā un neattiecas tikai uz atsevišķas organizācijas biedriem, lai nodrošinātu, ka šajā pasākumā potenciāli ieinteresētās personas varētu viegli informēt par to, vai pasākumu īsteno vai tas ir īstenots, un ka tā rezultāti ir vai būs pēc pieprasījuma pieejami visām ieinteresētajām personām. Šo informāciju publicē datumā, kas nav vēlāks par dienu, kad var tikt sniegta informācija atsevišķas organizācijas biedriem;

c) darba rezultātus gan izmaksu, gan laika izteiksmē izpētei uz vienlīdzības pamata sniedz visām iesaistītajām pusēm, ieskaitot atbalsta saņēmēju;

d) atbalsts, kas atbilst nosacījumiem, kuri izklāstīti 2. pielikumā "Vietējais atbalsts: pamats, uz kura atbrīvo no samazināšanas saistībām" Līgumam par lauksaimniecību, kas tika noslēgts daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajās kārtā ⁽⁴⁸⁾.

- (152) Francijas iestādes šajā sakarībā paskaidrojušas, ka *Interbev* pētniecības un tehnisko eksperimentu pasākumi ir veikti nozares dalībnieku kopuma interesēs. Turklāt apvienība nodod iegūtās zināšanas un tehniskos ieteikumus, rīkojot mācības un izplatot dokumentus, pamācības, kopsavilkumus un informatīvus bukletus, kā arī elektroniskajos saziņas līdzekļos. Ikviens, kurš darbojas lopkopības vai lopu kaušanas jomā, gaļas izcirtējs, pārstrādātājs vai tirgotājs liellopu vai aitas gaļas nozarē var saņemt informāciju par rezultātiem un piekļūt pētījumu apkopojumiem bez jebkādas diskriminācijas jebkurā brīdī un pēc vienkārša pieprasījuma. Visbeidzot, Francijas iestādes apgalvo, ka minētie pasākumi nedod iegāsti nekādam tiešam maksājumam ražotājiem vai pārstrādātājam un ka tie atbilst Eiropas Savienības apstiprinātajiem starptautiskajiem tirdzniecības kritērijiem.

- (153) Komisija uzskata, ka attiecībā uz valsts atbalstu, kas bijis paredzēts pētniecības un eksperimentēšanas darbību finansēšanai attiecīgajā jomā, ir ievēroti kritēriji, ko nosaka Kopienas noteikumi šajā jautājumā.

⁽⁴⁶⁾ Sk. 14. zemsvītras piezīmi.

⁽⁴⁷⁾ Sk. 11. zemsvītras piezīmi.

⁽⁴⁸⁾ OV L 336, 23.12.1994., 1. lpp.

2.5.2. FNE īstenošanās darbības

2.5.2.1. Tehniskā palīdzība

- (154) Kas attiecas uz tās tehniskās palīdzības saderību, kurš piešķirts līdz 2000. gada 1. janvārim, tas būtu jāpārbauda saistībā ar Komisijas praksi, ko ietekmējis priekšlikums par lietderīgiem pasākumiem attiecībā uz dalībvalstu piešķirto atbalstu lopkopības un lopkopības produktu nozarē⁽⁴⁹⁾ un attiecībā uz atbalstu, kas piešķirts pēc šā datuma, saistībā ar lauksaimniecības pamatnostādņēm⁽⁵⁰⁾.
- (155) Līdz 2000. gadam piemērojamā Komisijas prakse un 2000. gadā pieņemtās lauksaimniecības pamatnostādnes galvenajos jautājumos ievēro vienus un tos pašus principus. Tādējādi atbalsts, kas piešķirts 100 % apmērā par attiecināmajiem izdevumiem, ir atļauts konkrēti attiecībā uz tehniskās palīdzības darbībām informācijai un grāmatvedības atbalstam, attiecībā uz jaunu paņēmieni populārizēšanu, kā arī attiecībā uz lauksaimniecībā nodarbināto izglītošanu.
- (156) Līdz ar lauksaimniecības pamatnostādņu pieņemšanu 2000. gadā tika pievienots jauns nosacījums, ka šādam atbalstam ir jābūt pieejamam visiem dalībniekiem, kas darbojas attiecīgajā apgabalā objektīvi noteiktos apstākļos, un ka piešķirtā kopsumma nevar pārsniegt 100 000 euro uz atbalsta saņēmēju triju gadu laikposmā vai, attiecībā uz MVU, līdz 50 % no attiecināmajiem izdevumiem, kas ir lielākais piešķiramais atbalsts.
- (157) Francijas iestādes uzsvēra, ka visām finansētajām darbībām ir vispārēja nozīme visiem liellopu audzētājiem un aitkopjiem; Nevienā gadījumā nav runa par darbībām, kuru labvēlīgā ietekme aprobežotos ar atsevišķiem uzņēmējiem vai atsevišķām uzņēmēju grupām.
- (158) FNE finansiālā līdzdalība lielākoties ir mazāka nekā 50 % no šo darbu un pētījumu izmaksām. Tā var būt lielāka par 50 % dažos konkrētos projektos, taču atbalsta likme nekādā gadījumā nepārsniedz 100 %.
- (159) Ekonomiskos pētījumus finansē, no vienas puses, rūpējoties par ierobežojuma ievērošanu – ne vairāk kā 100 000 euro uz lopkopī triju gadu laikposmā, un, no otras puses, rūpējoties par to, lai tiktu ievērots noteikums par visu lopkopju piekļuvi šo darbu rezultātiem.
- (160) Komisija uzskata, ka attiecībā uz valsts atbalstu, kas bijis paredzēts tehniskās palīdzības darbību finansēšanai attiecīgajā jomā, ir ievēroti kritēriji, ko nosaka Kopienas noteikumi šajā jautājumā.

2.5.2.2. Pētījumi un eksperimenti

- (161) Kas attiecas uz pētniecības darbībām un eksperimentiem, līdz 2000. gada 1. janvārim piešķirtais atbalsts ir jāpārbauda, ņemot vērā Kopienas pamatdokumentu par valsts

atbalstu pētniecībai un izstrādei un Komisijas paziņojumu attiecībā uz šā pamatdokumenta izmaiņām, bet attiecībā uz atbalstu, kas piešķirts pēc šā datuma – ņemot vērā lauksaimniecības pamatnostādnes, kuru 17. punktā ir atsauce uz minēto pamatdokumentu.

- (162) Kopienas pamatdokumentā precizēts, ka ar iekšējo tirgu ir saderīgs atbalsta apmērs, kas var sasniegt 100 % pat gadījumā, ja pētniecību un izstrādi veic uzņēmumi, tomēr visos gadījumos jābūt izpildītiem četriem turpmāk minētiem nosacījumiem:
- a) atbalstam ir vispārējs raksturs, un tas attiecas uz visu attiecīgo nozari, neveidojot konkurences traucējumus citās nozarēs;
 - b) informācijai jābūt publicētai speciālos izdevumos, kuri tiek izplatīti vismaz valsts mērogā un attiecas ne tikai uz atsevišķas organizācijas biedriem, lai nodrošinātu, ka šajā pasākumā potenciāli ieinteresētās personas varētu viegli informēt par to, vai pasākumu īsteno vai tas ir īstenots, un ka tā rezultāti ir vai tiks pēc pieprasījuma darīti pieejami visām ieinteresētajām personām. Šo informāciju publicē datumā, kurš nebūtu vēlāks par informāciju, ko var sniegt atsevišķas organizācijas biedriem;
 - c) darba rezultātus gan izmaksu, gan laika ziņā izpētei uz vienlīdzības pamata sniedz visām iesaistītajām pusēm, ieskaitot atbalsta saņēmēju;
 - d) atbalsts, kas atbilst nosacījumiem, kuri izklāstīti 2. pielikumā "Vietējais atbalsts: pamats, uz kura atbrīvo no samazināšanas saistībām" Līgumam par lauksaimniecību, kas tika noslēgts daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajes kārtā.
- (163) Šādos gadījumos ikviena ekonomikas pētījuma dati, kā arī dati, kas ir iegūti ikvienas pētniecības programmas noslēgumā un kas ir galīgi, ir jādara plaši zināmi. Visu finansēto darbu rezultāti patiešām tikuši regulāri publicēti un izplatīti, lai lopkopji un viņu vietējās organizācijas varētu tos izmantot un tiem piekļūt bez jebkādas diskriminācijas.
- (164) Tiek izmantoti divi lieli izplatīšanas kanāli: profesionālās lopkopju organizācijas un Lopkopības institūts, plaši izplatot lopkopju un tehnisko darbinieku vidū tehniskas un ekonomiskas publikācijas.
- (165) Ņemot vērā darbu vispārējo interešu raksturu, nekāda komerciāla rezultātu izmantošana nav paredzēta. Līdz ar to jautājums par tiesību cesijas izmantošanu vai tās pieejamības noteikumiem vairs netiek apspriests; Šo pasākumu īsteno labumguvēji ir visi liellopu audzētāji un aitkopji, kuriem tikuši izplatīti darbu teorētiskie un praktiskie rezultāti.

⁽⁴⁹⁾ Komisijas 1975. gada 19. septembra vēstule dalībvalstīm Nr. S/75/29416.

⁽⁵⁰⁾ Sk. 11. zemsvītras piezīmi.

(166) Finansētie pētījumi nav pamats nekādiem tiešiem maksājumiem ne ražotājiem, ne pārstrādātājiem. Tie atbilst vispārējiem un īpašiem kritērijiem, kas minēti 2. pielikumā “Vietējais atbalsts: pamats, uz kura atbrīvo no samazināšanas saistībām” Līgumam par lauksaimniecību, kas tika noslēgts Marrakešā daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajes kārtā.

(167) Komisija uzskata, ka attiecībā uz valsts atbalstu, kas bijis paredzēts pētniecības un eksperimentēšanas darbību finansēšanai attiecīgajā jomā, ir ievēroti kritēriji, ko nosaka Kopienas noteikumi šajā jautājumā.

2.6. ATBALSTA FINANSĒJUMS

(168) Tā kā valsts atbalstu finansē ar parafiskālo maksājumu (obligāti brīvprātīgie maksājumi), Komisijai ir jāizpēta gan finanšu pasākumi, proti, atbalsts, gan to finansēšanas veids. Atbilstoši Tiesas viedoklim⁽⁵¹⁾, ja atbalsta finansējuma veids, īpaši, ja runa ir par obligātām iemaksām, ir atbalsta pasākuma sastāvdaļa, Komisijai ir jāņem vērā šis finansēšanas veids, kad tā pārbauda atbalstu.

(169) Lai noteiktu, vai finansēšanas veids ir atbalsta pasākuma sastāvdaļa, ir nozīme vairākiem elementiem: ieņēmumi no parafiskālā maksājuma jārezervē atbalsta finansējumam un obligāti jāpiešķir atbalsta finansējumam⁽⁵²⁾, parafiskālais maksājums būtu jāpiesaista atbalsta pasākumam saskaņā ar attiecīgo valsts regulējumu⁽⁵³⁾ un parafiskālā maksājuma summai būtu tieši jāietekmē valsts atbalsta summa⁽⁵⁴⁾.

(170) Šo kritēriju piemērošana minētajiem pasākumiem liek Komisijai ņemt vērā šādus elementus. Pirmkārt, attiecīgo pasākumu juridiskais pamats, proti, starpnozaru nolīgumi, ko paplašina ar lēmumu, nosaka obligātos maksājumus. Tas nozīmē, ka katru maksājumu iemaksā tikai un vienīgi attiecīgajā fondā, neskarot *Interbev* vai valsts vispārējo budžetu. Tātad maksājums jāuzskata par rezervētu atbalsta finansējumam un piešķirtu atbalsta finansējumam, pamatojoties uz spēkā esošo valsts regulējumu. Otrkārt, atbalsta pasākumus finansē tikai un vienīgi ar nozaru maksājumiem. *Interbev* nekādā veidā neizmanto citus savus finansējuma avotus paredzēto darbību finansējuma papildināšanai. No tā izriet, ka parafiskālā maksājuma summai ir tieša ietekme uz valsts atbalsta summu.

(171) Uz šo elementu pamata Komisija secina, ka atbalsta finansēšanas veids, šajā gadījumā obligātas brīvprātīgās

iemaksas, ir atbalsta pasākuma sastāvdaļa un tātad jāņem vērā, pārbaudot atbalsta saderību. Tā kā šis finansēšanas veids var būt pretrunā LESD 110. pantam, Komisija nevar apstiprināt, ka atbalsta režīms ir saderīgs, ja tas izraisa diskrimināciju starp importa un valsts produktiem⁽⁵⁵⁾ vai starp eksporta un valsts produktiem⁽⁵⁶⁾.

(172) Šajā gadījumā maksājums ir iekasēts par valsts ražojumiem, kā arī par eksportēto (obligātu brīvprātīgo iemaksu sistēmā) un importēto (saistībā ar FNE saņemtajām obligātajām brīvprātīgajām iemaksām) gaļu un dzīvniekiem.

(173) Komisijas pārbaude attiecas uz dažiem aspektiem, kas saistīti ar iemaksām par gaļu un FNE iemaksu, tiktāl, ciktāl Kopienas iekšējo tirdzniecību var skart minētās iemaksas.

2.6.1. Iemaksas par gaļu (*Interbev* iemaksas)

2.6.1.1. Importētā gaļa

(174) Kā izklāstīts 82. apsvērumā, no 1996. līdz 2004. gadam Francijas tiesību akti neuzlika obligātu pienākumu veikt iemaksu par importēto gaļu. Tātad uz to neattiecas šā lēmuma darbības joma, jo šī iemaksa kā tāda neveido valsts atbalstu. Te patiešām trūkst viena no noteicošajiem elementiem, kas minēti 10. apsvērumā, proti, obligāta pienākuma. Tātad, pamatojoties uz iepriekš minēto, pasākumi, ko finansē ar maksājumiem, kas jākārt par importētajiem produktiem, neveido valsts atbalstu un attiecīgi nav šā lēmuma objekts.

2.6.1.2. Eksportētie produkti

(175) Kā izklāstīts 16. un turpmākajos apsvērumos⁽⁵⁷⁾, kopš 1996. gada 1. janvāra šo iemaksu iekasē par produktiem, kurus nosūta uz citām dalībvalstīm, kaut arī 2001. gadā tika ieviesta daļēja šo iemaksu kompensācija. Šīs iemaksas, kā izriet no Tiesas judikatūras, varētu izraisīt diskrimināciju attiecībā uz eksportētajiem, ja no iemaksām finansētās darbības viņiem nav paredzētas un nekompensē viņu ieguldītos līdzekļus⁽⁵⁸⁾. Tātad ir jāpierāda, ka no šīm iemaksām gūto ieņēmumu piešķiršana nav veicinājusi Francijā tirdzniecībā piedāvāto savas valsts produkciju, lai gan nelabvēlīgi iespaidojusi eksportēto valsts produkciju.

(176) Darbības, kas specifiski ietekmējušas dzīvnieku un produkcijas eksportu, konkrēti bija veicināšanas pasākumi (piemēram, starptautiskas izstādes, profesionālas informācijas un sabiedrisko attiecību pasākumi, zaļā nedēļa Berlīnē, gaļas izciršanas kursi ārvalstīs).

⁽⁵¹⁾ 2003. gada 21. oktobra spriedums lietās C-261/01 un C-262/01, *Van Calster*, Rec., 2003, I-12249. lpp., 49. punkts.

⁽⁵²⁾ 2005. gada 13. janvāra spriedums lietā C-174/02, *Streekgewest Westelijk Noord-Brabant*, Rec., 2005, I-85. lpp., 26. punkts. 2006. gada 7. septembra spriedums lietā C-526/04, *Laboratoires Boiron*, Rec., 2006, I-7529. lpp., 44. punkts.

⁽⁵³⁾ 2005. gada 13. janvāra spriedums lietā C-174/02, *Streekgewest Westelijk Noord-Brabant*, Rec., 2005, I-85. lpp., 26. punkts. 2006. gada 27. oktobra spriedums, *Nazairidis*, lietas no C-266/04 līdz C-270/04, C-276/04 un no C-321/04 līdz C-325/04, Rec., I-9481. lpp., 46.–49. punkts.

⁽⁵⁴⁾ 2005. gada 13. janvāra spriedums, *Streekgewest Westelijk Noord-Brabant*, C-174/02, Rec., 2005, I-85. lpp., 28. punkts. 2006. gada 15. jūnija spriedums, *Air Liquide*, apvienotās lietas C-393/04 un C-41/05, Rec., 2006, I-5293. lpp., 46. punkts.

⁽⁵⁵⁾ 2003. gada 21. oktobra spriedums, *Van Calster*, apvienotās lietas C-261/01 un C-262/01, Rec., 2003, I-12249. lpp., 48. punkts.

⁽⁵⁶⁾ 2002. gada 23. aprīļa spriedums, *Nygaard*, Lieta C-234/99, Rec., 2002, I-3657. lpp.

⁽⁵⁷⁾ Skatīt arī 88. un turpmākās preambulas.

⁽⁵⁸⁾ 2002. gada 23. aprīļa spriedums, *Nygaard*, kas minēts iepriekš 56. zemsvirtras piezīmē.

- (177) Darbības, kas attiecās uz visiem dzīvniekiem un produktiem, lai kādi būtu to tirgi Francijā vai ārpus tās, konkrēti bija reklāmas pasākumi, piemēram, kampaņa "Eiropas kvalitātes liellopu gaļa", kampaņa attiecībā uz subproduktiem, attiecībā uz gaļas šķirņu dzīvniekiem, un vairāki pētniecības pasākumi saistībā ar pārtikas nekaitīgumu, dzīvnieku labturību, kvalitātes pārvaldību, produktu aprakstu, sertifikāciju un liellopu gaļas izsekojamību, kuru rezultāti tika plaši izplatīti gan Francijā, gan ārpus tās.

i) Uz citām dalībvalstīm eksportētā gaļa un dzīvnieki

- (178) Kā uzskata Francijas iestādes, pasākumi, kas bijuši labvēlīgi attiecībā uz produktiem un dzīvniekiem, kuri eksportēti uz citām dalībvalstīm, atsevišķi kā tādi vai līdztekus valsts produktiem, nav bijuši visi ar obligātām brīvprātīgajām iemaksām finansētie pasākumi.
- (179) Gadu no gada un kopumā vajadzētu noteikt, vai attiecībā uz produktiem, kas eksportēti uz citām dalībvalstīm, ir izmantoti starpnozaru pasākumi.
- (180) Tabulā parādīts to ieņēmumu EUR sadalījums pa gadiem, kas iegūti no obligātām brīvprātīgajām iemaksām dažādās *Interbev* darbībās, kā arī to darbību procentuālais sadalījums, kuras saistītas vai nu tikai ar eksportēto gaļu un dzīvniekiem, vai arī līdztekus tam arī ar valsts produktiem un dzīvniekiem.

Gadi	Darbības visu produktu veicināšanai	Darbības produktu veicināšanai tikai Francijā	Darbības tikai eksporta produktu veicināšanai	Darbību kopējais skaits gadā	Daudzums % (noapaļojot) no finansēto darbību kopuma
1996	5 517 088,95	13 308 769,70	2 101 111,35	20 926 970,00	36
1997	9 244 861,43	8 723 278,25	2 104 379,32	20 072 518,99	56
1998	8 995 703,14	11 214 605,23	927 146,63	21 137 455,00	46
1999	9 780 064,41	10 308 559,00	1 058 778,36	21 447 401,76	50
2000	8 245 970,18	10 126 453,50	991 754,32	19 264 178,00	47
2001	9 447 359,23	15 115 169,26	1 720 267,50	26 282 796,00	42
2002	10 553 240,96	24 553 282,92	4 326 569,12	39 433 093,00	37
2003	12 626 096,22	21 010 195,68	3 761 566,70	37 398 458,60	43
2004	11 288 281,00	20 527 149,24	4 045 129,24	35 860 559,48	42

- (181) No tabulas izriet, ka aplūkotajā periodā attiecībā uz eksporta produktiem ir izmantoti vidēji 44 % no to darbību kopuma, kas finansētas ar obligātām brīvprātīgajām iemaksām. Vajadzētu precizēt, ka Francijas iestādes norādījušas – šajā pašā periodā to ieņēmumu kopums, kas iegūti no iemaksām par eksporta produktiem, bijis 15 % ⁽⁵⁹⁾. Turklāt Francijas iestādes norādījušas arī, ka 15 % likme uzrāda vidējo līmeni, un paziņojusi skaitļus attiecībā uz katru gadu, no kuriem izriet, ka to iemaksu apmērs, kas saņemtas par eksportētajiem produktiem, nekad nav pārsniedzis 18 %.

ii) Saderība ar LESD 110. pantu

- (182) Ņemot vērā sekas, kas izriet no Tiesas sprieduma *Nygard* ⁽⁶⁰⁾ lietā, kā arī no fakta, ka no parafiskālā maksājuma finansētie pasākumi ir valsts atbalsts LESD 107. panta nozīmē un parafiskālajam maksājumam nepiemīt diskriminējošs raksturs, kas būtu pretrunā LESD 110. pantam tiktāl, ciktāl tas ir līdzīgi piemērots attiecībā uz eksportētajiem produktiem un dzīvniekiem, proporcionāli

izmantojot priekšrocības, kas no tā izriet, Komisija uzskata, ka ieņēmumi, kas iegūti no tā parafiskālā maksājuma par eksportētajiem produktiem, kurš paredzēts *Interbev* darbību finansēšanai, veido ar LESD noteikumiem un jo īpaši ar tā 107. pantu saderīgu atbalsta finansējumu, un tātad arī šādi finansēts valsts atbalsts ir saderīgs ar minēto līgumu.

2.6.2. FNE iemaksas

2.6.2.1. Importētie dzīvnieki

- (183) Francijas iestādes uzskata, ka līdz 2003. gadam FNE labā iekasētās iemaksas bija iespējams piemērot arī attiecībā uz dzīvniekiem, kuri audzēti ārpus Francijas valsts teritorijas, taču ievesti kaušanai Francijā.
- (184) Pēc Komisijas paustajām šaubām Francijas iestādes apstiprināja, ka ir grozījušas starpnozaru nolīguma tekstu nolūkā izslēgt jebkādas iemaksas par Francijā importētajiem vai ievestajiem dzīvniekiem. Francijas iestādes uzskata, ka šīs iemaksas piemērojamas tikai Francijā audzētajiem un nokautajiem dzīvniekiem.

⁽⁵⁹⁾ Skatīt 94. un turpmākos apsvērumus.

⁽⁶⁰⁾ 2002. gada 23. aprīļa spriedums *Nygard* lietā, kas minēts iepriekš 56. zemsvītras piezīmē.

(185) Šā starpnozaru nolīguma grozījumi netika paziņoti Komisijai. Tika nodota tikai 2005. gada 2. februāra instrukcija, kurā precizēts, ka iemaksas FNE labā piemērojamas tikai dažādu veidu gaļai, kas iegūta, kontinentālās Francijas teritorijā veicot jebkāda veida Francijā audzētu dzīvnieku kaušanas darbības.

(186) Tātad no 1996. gada 1. janvāra līdz 2004. gada 30. septembrim iemaksas par dažādu veidu gaļu attiecās arī uz tādu Francijā kautu dzīvnieku gaļu, kuri audzēti ārpus valsts teritorijas.

(187) Francijas iestādes nevarēja pierādīt, ka darbības, ko finansēja no šīm iemaksām, bijušas izdevīgas lopkopjiem, kuri veikuši uzņēmējdarbību ārpus valsts teritorijas. Patiešām, obligātu brīvprātīgo iemaksu veicēji, kuri eksportēja savus produktus, nesaņēma nekādu kompensāciju vai atlaidi, un viņi nesaņēma arī pilna apjoma labumu no attiecīgajām darbībām. Kas attiecas uz pētniecības un izstrādes un tehniskās palīdzības darbībām, tās principā var veicināt tikai valsts produktus (Francijā audzētu un nokautu liellopu gaļu).

(188) Faktam, ka dzīvnieku imports tolaik bija margināla parādība ⁽⁶¹⁾ un ka tikai šajā gadījumā dzīvnieku importētājiem bija iespēja, ja viņi vēlējas, deklarēt importēto dzīvnieku kopējo svaru, lai to atšķirtu no iemaksu kopuma un prasītu kompensāciju, nav tiešas ietekmes attiecībā uz Komisijas vērtējumu pēc būtības. Turklāt jebkāda diskriminācija, pat visnecīgākā, attiecas uz LESD 110. panta piemērošanas jomu.

(189) Ņemot vērā sekas, kas izriet no Tiesas sprieduma *Nygard* ⁽⁶²⁾ lietā, kā arī no fakta, ka no parafiskālā maksājuma finansētie pasākumi ir valsts atbalsts LESD 107. panta nozīmē un parafiskālajam maksājumam piemīt diskriminējošs raksturs, kas ir pretrunā LESD 110. pantam, ciktāl, ciktāl tas ir līdzīgi piemērots attiecībā uz produktiem, kas eksportēti no citām dalībvalstīm, kas tomēr nav pilnībā izmantojušas no tā izrietošās priekšrocības, Komisija uzskata, ka ieņēmumi, kas iegūti no parafiskālā maksājuma par dzīvniekiem, kuri importēti no citām dalībvalstīm, un kas paredzēti FNE darbību finansēšanai, veido ar iekšējo tirgu nesaderīgu atbalsta finansējumu līguma un jo īpaši tā 107. panta izpratnē un tātad arī šādi finansēts valsts atbalsts nav saderīgs ar minēto līgumu.

2.6.2.2. Eksportētie dzīvnieki

(190) Tā kā FNE iemaksas piemēro Francijā audzētiem vai nokautiem dzīvniekiem, Komisija var secināt, ka izvestie

produkti kā tādi nav apliekami ar iemaksu FNE labā un tātad tie būtu jāizslēdz no šā lēmuma piemērošanas jomas.

3. ATBALSTA NELIKUMĪGUMS

(191) Komisija, kā jau norādīts procedūras uzsākšanas lēmumā, uzsver, ka Francija to nav informējusi atbilstoši LESD 108. panta 3. punktam par paplašināšanas spriedumiem, kuri padara obligātas brīvprātīgās iemaksas, un par darbībām, kuras ar tām finansē pirms to piemērošanas (sk. šā lēmuma 2. apsvērumu).

(192) Saskaņā ar 1. panta f) apakšpunktu Regulā (EK) Nr. 659/1999 precīzi definēts nelikumīgs atbalsts kā tāds jauns atbalsts, kas ieviests, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu. Pienākums paziņot par valsts atbalstu ir noteikts minētās regulas 2. pantā.

(193) Kas attiecas pirmām kārtām uz šeit aplūkoto iemaksu raksturu, Komisija atzīmē, ka pilnīgas to ietekmes nodrošināšanai ir nepieciešams publiskas iestādes akts. Tādēļ Komisija uzskata, ka šajā gadījumā tie ir parafiskālie maksājumi, proti, valsts resursu līdzekļi.

(194) Tiktāl, ciktāl obligātās brīvprātīgās iemaksas ir valsts resursi (kā norādīts 106. un turpmākajos apsvērumos), kas pilnībā ir atbalsta shēmas sastāvdaļa (171. un turpmākie apsvērumi) un ka tās tikušas izmantotas gaļas nozares uzņēmumu priekšrocību finansēšanai, to paziņošana Komisijai ir pienākums, kas izriet no līguma 108. panta 3. punkta.

(195) Kā norādīts 123. un 124. apsvērumā, tā kā Francijas īstenotajiem atbalsta pasākumiem ir valsts atbalsta pazīmes, tad tas ir jauns atbalsts, kas nav paziņots Komisijai un tāpēc uzskatāms par nelikumīgu atbalstu līguma nozīmē.

(196) Atbilstīgi Komisijas paziņojumam par tādu noteikumu izstrādi, kas piemērojami nelikumīga atbalsta novērtēšanai ⁽⁶³⁾, jebkāds nelikumīgs atbalsts Regulas (EK) Nr. 659/1999 1. panta f) punkta nozīmē ir jānovērtē atbilstīgi tiem noteikumiem un pamatnostādņēm, kuras ir spēkā tad, kad atbalsts tiek piešķirts.

V SECINĀJUMI

(197) Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, Komisija uzskata, ka šīs shēmas finansējums ar obligātām brīvprātīgajām iemaksām neizraisa iebildumus tiktāl, ciktāl tās piemēro par valsts produktiem un par eksportētiem produktiem un dzīvniekiem (šajā gadījumā "iemaksas par gaļu" no 1996. līdz 2004. gadam).

⁽⁶¹⁾ Pēc Francijas iestāžu (muitas dienestu) paziņotajiem datiem 2001. gadā tika importēti 24 933 un 2002. gadā – 22 250 "labi nobaroti smagsvara liellopi". Valstī tiek nokauti aptuveni 4 miljoni lopu gadā; Tātad dzīvnieku imports ir tikai 0,58 % no nokauto dzīvnieku kopskaita.

⁽⁶²⁾ 2002. gada 23. aprīļa spriedums *Nygard* lietā, kas minēts iepriekš 56. zemsvītras piezīmē.

⁽⁶³⁾ OV C 119, 22.5.2002., 22. lpp.

- (198) Kopš iemaksas tiek iekasētas arī par importētajiem dzīvniekiem (šajā gadījumā iemaksas par dzīvniekiem *FNE* labā no 1996. līdz 2004. gadam), no iepriekšējiem apsvērumiem izriet, ka obligātu brīvprātīgo iemaksu sistēma nav saderīga ar iekšējo tirgu tāpēc, ka ar to tiek pārkāpts LESD 110. pants, jo Francija nav varējusi pierādīt, ka arī importētie produkti ir guvuši labumu no atbalsta tādā pašā mērā kā valsts produkti.
- (199) Turklāt šeit aplūkotais atbalsts nav paziņots Komisijai LESD 108. panta 3. punkta nozīmē un tātad ir nelikumīgs atbalsts 1. panta f) apakšpunkta nozīmē Regulā (EK) Nr. 659/1999.
- (200) Komisija pauž nožēlu, ka Francijas Republika īstenojusi minētos pasākumus, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu.
- (201) Attiecībā uz atbalstu, kas ticis piemērots, negaidot Komisijas lēmumu, būtu jāatgādina – tā kā LESD 108. panta 3. punktā minētie procedūras noteikumi ir obligāti, tie noteikumi, kuru tiešo ietekmi Tiesa atzinusi vairākos spriedumos⁽⁶⁴⁾, pēc notikušā nav iespējams novērst izskatītā atbalsta nelikumību⁽⁶⁵⁾.
- (202) Tiesa atgādināja, ka tad, kad atbalsta pasākums, kura finansēšanas veids ir tā neatņemama sastāvdaļa, tiek īstenots, pārkāpjot paziņošanas pienākumu, attiecīgās valsts tiesas pienākums parasti ir izdot rīkojumu par to maksājumu vai iemaksu atmaksāšanu, kas ieturēti speciāli šā atbalsta finansēšanai. Tā atgādina arī, ka nacionālā tiesu pienākums ir ievērot pie atbildības saucamā tiesības, ja no valsts varas iestāžu puses nav ticis ievērots atbalsta shēmas īstenošanas aizliegums, kas minēts LESD 108. panta 3. punkta pēdējā teikumā un kam ir tieša ietekme. Ja nacionālā tiesa konstatējusi tādu aizlieguma neievērošanu, ko min pie atbildības sauktie, kuri var atsaukties uz likumu, tad tai saskaņā ar valsts tiesību aktiem jādara viss nepieciešamais gan attiecībā uz to tiesību aktu derīgumu, kas izraisīja valsts atbalsta pasākumu īstenošanu, gan attiecībā uz piešķirtā finanšu atbalsta atgūšanu⁽⁶⁶⁾.
- (203) Komisija uzskata par piemērotu konkrētajā gadījumā pieņemt nosacītu lēmumu, izmantojot iespēju, ko piedāvā Regulas (EK) Nr. 659/1999 7. panta 4. punkts, pēc kura Komisija var pieņemt lēmumu, ietverot tajā nosacījumus, kurus ievērojot, atbalsts uzskatāms par saderīgu ar kopējo tirgu, un noteikt pienākumus, kas ļauj uzraudzīt tās lēmuma izpildi.
- (204) Lai labotu LESD 110. panta pārkāpumu un tādējādi ar atpakaļejošu iedarbību likvidētu diskrimināciju, Francijai jāveic tās parafiskālā maksājuma daļas atmaksāšana, ar kuru aplikti importētie produkti (iemaksas par dzīvniekiem *FNA* labā no 1996. gada līdz 2004. gadam), proporcionāli atbalsta sniegtajām priekšrocībām, kuras par tiem nav izmantotas. Minētā pārkāpuma novēršana ļaus atzīt attiecīgos atbalsta pasākumus par saderīgiem ar LESD 107. pantu.
- (205) Komisija nosaka nosacījumus, kas jāievēro attiecībā uz minēto atmaksāšanu. Līdz ar to Francijai ir jākompensē parafiskālā maksājuma kārtotājiem tā maksājuma daļa, kas iekasēta par iepriekš minētajiem importa produktiem no datuma, kad maksājumu sāka piemērot, līdz 2004. gada 30. septembrim, pilnībā ievērojot šādus nosacījumus:
- a) ja maksājuma kārtotāji var iesniegt pierādījumus, ka ar obligātu brīvprātīgo iemaksu ir aplikti importēti produkti, tie var pieprasīt tās iemaksas daļas atmaksāšanu, kas ir proporcionāla iemaksas ieņēmumiem, kuri tika novirzīti to pakalpojumu finansēšanai, no kuriem labumu guva tikai iekšzemes produkti, termiņā, kas noteikts saskaņā ar valsts tiesību aktiem, un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā, skaitot no šā lēmuma paziņošanas datuma;
 - b) Francija noteiks iespējamu minēto importēto produktu diskriminācijas pakāpi. Tādēļ Francija noteiktā termiņā pārbaudīs finansiālo saskanību starp summām, kas kopumā iekasētas par iekšzemes produktiem kā aplūkojamais maksājums, un priekšrocībām, ko šie produkti ekskluzīvā veidā ieguvuši;
 - c) atmaksāšana jāveic ilgākais sešu mēnešu laikā no pieteikuma iesniegšanas dienas;
 - d) atmaksātajām summām jābūt atjauninātām, ņemot vērā procentus, sākot ar dienu, kurā tās tikušas iekasētas, līdz atmaksāšanas faktiskajai dienai. Šie procenti tiek aprēķināti, pamatojoties uz Komisijas atsaucē likmi, kā to paredz atsaucē likmes un diskonta likmes noteikšanas metode;
 - e) Francijas iestādes atzīst ikvienu pamatotu pierādījumu, ko iesniedz maksājuma kārtotāji, lai pierādītu, ka summas, kas samaksātas kā parafiskālais maksājums, ir iekasētas par citas dalībvalsts izcelsmes produktiem,
 - f) tiesības uz atmaksu nevar tikt pakļautas citiem nosacījumiem, proti, tās nevar atsaukties uz maksājumu;
 - g) gadījumā, ja maksātājs vēl nav nokārtojis maksājumu, Francijas iestādes oficiāli atsakās no proporcionālas tās daļas maksājuma, ar kuru aplikti no citām dalībvalstīm importēti produkti un attiecībā uz kuru ir pierādīts, ka tā ir paredzēta tās atbalsta daļas finansēšanai, kas labvēlīgi ietekmē tikai valsts produktus. Tās atsakās arī no iespējamajiem kavējuma procentu maksājumiem, kas ar to saistāmi;
- ⁽⁶⁴⁾ Tiesas 1973. gada 19. jūnija spriedumi Lietā 77/72 *Capolongo, Rec.*, 1973., 611. lpp., 1973. gada 11. decembrī Lietā 120/73 *Lorenz, Rec.*, 1973, 1471. lpp., 1977. gada 22. martā Lietā 78/76 *Steinicke un Weinlig, Rec.*, 1977, 595. lpp.
- ⁽⁶⁵⁾ Tiesas 1991. gada 21. novembra spriedums Lietā C-354/90 *Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires et autres contre France*, Krāj., 1991, I-5505; 2003. gada 21. oktobra spriedums, apvienotajās lietās C-261/01 un C-262/01 *Van Calster, Rec.*, 2003, I-12249. lpp.
- ⁽⁶⁶⁾ Tiesas 2003. gada 21. oktobra spriedums apvienotajās lietās C-261/01 un C-262/01 *Van Calster u. c. Rec.*, 2003, I-12249. lpp.

- h) Francija apņemas pēc Komisijas pieprasījuma iesniegt galīgo ziņojumu, kas pierāda atmaksāšanas pasākuma pienācīgu izpildi;
- i) ja citā dalībvalstī ir iekasēts līdzīgs maksājums par tiem pašiem produktiem, kas apliekami ar maksājumu Francijā, Francijas iestādes apņemas atmaksāt parafiskālā maksājuma kārtotājiem to maksājuma daļu, ar kuru aplikti šīs citas dalībvalsts izcelsmes produkti;
- j) Francija apņemas informēt par šo lēmumu visus potenciālos minētā maksājuma kārtotājus,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Valsts atbalsts veicināšanai, popularizēšanai, tehniskajai palīdzībai, pētniecībai un izstrādei, ko Francija nelikumīgi īstenojusi, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu, finansējot to ar parafiskālu maksājumu (obligāta brīvprātīgā iemaksa par dažādu veidu gaļu un dzīvniekiem, kas eksportēti uz citām dalībvalstīm no 1996. līdz 2004. gadam, un par importētiem dzīvniekiem no 1996. līdz 2004. gadam), ir ar iekšējo tirgu saderīgs valsts atbalsts saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu attiecībā uz periodu no šā maksājuma piemērošanas sākuma datuma līdz 2004. gada 30. septembrim, ar nosacījumu, ka Francija ievēro šā panta 2. punktā minētos nosacījumus.

2. Līdz ar to Francijai ir jākompensē maksājuma kārtotājiem tā maksājuma daļa, kas iekasēta par importa produktiem no datuma, kad maksājumu sāka piemērot, līdz 2004. gada 30. septembrim, pilnībā ievērojot šādus nosacījumus:

- a) ja maksājuma kārtotāji var iesniegt pierādījumus, ka ar obligātu brīvprātīgo iemaksu ir aplikti attiecīgi importētie produkti, tie var pieprasīt maksājuma tās daļas atmaksāšanu, kas ir proporcionāla maksājuma ieņēmumiem, kuri tika novirzīti to pakalpojumu finansēšanai, no kuriem ir gūts labums tikai attiecībā uz iekšzemes produktiem, termiņā, kas noteikts saskaņā ar valsts tiesību aktiem un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā, skaitot no šā lēmuma paziņošanas datuma;
- b) Francija noteiks iespējamu minēto importēto produktu diskriminācijas pakāpi. Tādēļ Francija noteiktajā termiņā pārbauda finansiālo saskanību starp summām, kas kopumā iekasētas par iekšzemes produktiem kā minētais maksājums, un priekšrocībām, ko šie produkti ekskluzīvā kārtā ieguvuši;
- c) atmaksāšana ir jāveic termiņā, kas nepārsniedz sešus mēnešus, skaitot no pieprasījuma iesniegšanas dienas;

- d) atmaksātajām summām jābūt atjauninātām, ņemot vērā procentus, sākot ar dienu, kurā tās tikušas iekasētas, līdz faktiskajai atmaksāšanas dienai. Šie procenti tiek aprēķināti, pamatojoties uz Komisijas atsaucē likmi, kā to paredz atsaucē likmes un diskonta likmes noteikšanas metode;
- e) Francijas iestādes atzīst ikvienu pamatotu pierādījumu, ko iesniedz maksājuma kārtotāji, lai pierādītu, ka summas, kas samaksātas kā parafiskālais maksājums, ir iekasētas par citas dalībvalsts izcelsmes produktiem;
- f) tiesības uz atmaksu nevar tikt pakļautas citiem nosacījumiem, proti, tam, ka maksājums nav ticis piemērots;
- g) gadījumā, ja maksātājs vēl nav nokārtojis maksājumu, Francijas iestādes oficiāli atsakās no proporcionālas tās daļas maksājuma, ar kuru aplikti no citām dalībvalstīm importēti produkti un attiecībā uz kuru ir pierādīts, ka tā ir paredzēta tās atbalsta daļas finansēšanai, kas labvēlīgi ietekmē tikai valsts produktus. Tās atsakās arī no iespējamajiem kavējuma procentu maksājumiem, kas ar to saistāmi;
- h) Francija apņemas pēc Komisijas pieprasījuma iesniegt galīgo ziņojumu, kas pierāda atmaksāšanas pasākuma pienācīgu izpildi,
- i) ja citā dalībvalstī ir iekasēts līdzīgs maksājums par tiem pašiem produktiem, kas apliekami ar maksājumu Francijā, Francijas iestādes apņemas atmaksāt parafiskālā maksājuma kārtotājiem to maksājuma daļu, ar kuru aplikti šīs citas dalībvalsts izcelsmes produkti;
- j) Francija apņemas informēt par šo lēmumu visus potenciālos minētā maksājuma kārtotājus.

2. pants

Sākot ar šā lēmuma paziņošanas dienu, Francija divu mēnešu laikā informē Komisiju par tās veiktajiem pasākumiem, lai izpildītu šā lēmuma prasības.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Francijas Republikai.

Briselē, 2011. gada 13. jūlijā

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Dacian CIOLOȘ